

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva in uprave: 29-92, 29-93, 29-94, 29-95, 29-96 — Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Izstop Italije iz Zveze narodov

V soboto zvečer, 11. decembra, je Veliki fašistični svet sklenil izstop Italije iz Zveze narodov, kar je takoj sam Mussolini sporočil fašističnim množicam, zbranim pred Beneško palačo v Rimu. Mussolini, kakor znano, ljubi politična presenečenja. V tem primeru pa svetovna javnost z italijansko odločitvijo ni bila presenečena, ker je nekaj podobnega prej ali slej pričakovala. Kajti med Rimom in Zenevo so se nabirali temni oblaki od tistega trenutka dalje, ko je italijanska voj- ska pričela s pohodom v Abesinijo in je za- radi tega Zveza narodov nad Italijo proglasi- la sankcije. Tedaj so v Rimu padale ostre besede na naslov ženevske mednarodne usta- nove, vendar pa nobena ducejeva beseda ni bila takšne narave, da bi pomenjala dokončni prelom. Mussolini si je pustil odprta vrata in mnogim optimisti so upali, da bo mogoče doseči sporazum. Teh pričakovanj sedaj ni več, kajti Italija je z jasno odločitvijo zapustila Zvezo narodov.

Lažje kot mi danes bo sodila zgodovina o morebitnih napakah na obeh straneh, ki so se v tej usodni dobi dogodile. Zaenkrat lažje sodimo le o pomenu italijanskega koraka in o njegovi politični važnosti za evropsko in svetovno politiko.

V svojih govorih zadnjega leta Mussolini o Zvezi narodov sploh ni govoril, ampak je o njej docela molčal. Očitno je bilo, da pričakuje od nje, da bo priznala novi italijanski imperij, ki je nastal z osvojitvijo Abesinije. Kajpada bi iz načelnega gledišča bilo kaj takega nemogoče, ker bi Zveza narodov kaj- nala v popolnem nasprotju s svojimi načeli. Bili pa so vendar mnogi, ki so kljub temu pričakovali, da bo Zveza narodov molče vzela na znanje sosedbo Abesinije, to pa iz stališča manjšega zla, torej iz taktičnih razlogov v pričakovanju, da s priznanjem italijanskega imperija pomaga ustvariti znosnejše ozračje v Evropi in zlasti v Sredozemlju. Toda Zveza narodov se ni mogla odločiti ne za nečelno stališče in proglasiti svoj nedvomni: ne! — brez ozira na kakršnekoli praktične posledice, niti ni iz oportunističnega in taktičnega gledišča hotela Italiji formalno priznati osvo- jene Abesinije, temveč je čakala in molčala. S tem svojim oklevajočim zadržanjem je Zveza narodov izgubila moralni kapital, ki bi ga ji njena energična negativna odločitev prinesla, izgubila pa je tudi politični kapital, ki bi ga brez dvoma mogla kovati iz hitrega priznanja dovršenega dejstva. V Zenevi se torej ponavlja ista neodločna in oklevajoča taktika, ki ima za posledico, da v hitrem toku dogodkov izgublja eno bitko za drugo.

Najnovejši rimski korak je povsem jasen: ker angleški in francoski imperij, ki sta v Zenevi odločujoča, nočeta priznati novega ita- lijanskega imperija, si Italija v svoji imperi- alni politiki pridržuje svobodne roke brez ozira na ženevsko ustanovo. Zelo verjetno bi se vrnila v Zenevo samo v sporazumu in z rami ob rami s svojo nemško in japonsko zaveznico, toda gotovo le pod pogojem, da bi se pravila Zveze bistveno spremenila. V tehničnem pogledu učinek izstopa iz Zveze narodov k sreči ni neposreden, ker postane izvršljiv šele po dveh letih. Šele ob koncu leta 1939 bo torej Italija prenehala biti član Zveze. Ali je upravičeno upanje, da se bo do tega časa Italija morda le še premislila in svoj sklep preklicala?

Reševati to vprašanje bi se reklo spustiti se na področje golega ugibanja. Dosedaj ve- čina držav, ki so izstopile, ni več našlo pota nazaj v Zenevo, kakor Brazilija, Japonska in Nemčija. Pač pa se je vrnila Španija, ki je izstopila užaljena zaradi tega, da ni dobila stalnega mesta v Svetu Zveze narodov. Za bodoče zadržanje Italije kakor tudi drugih držav bo brez dvoma odločilno, kako veljavo in ugled bo uživala Zveza narodov. Vsekakor je za to mirovno ustanovo, ki je bila zgra- jena z velikimi upi in pričakovanji zlasti malih narodov, zelo tragično, da že nekaj me- secev, da celo že nekaj let padajo vse važne mednarodne politične odločitve izven njenega območja. Razumljivo, da to zelo slabi njen ugled in pomen v svetu. Po Wilsonovi za- misli naj bi Zveza narodov bila ustanova, v kateri bi se države morale puliti za članstvo, tako velike prednosti in varstvo bi jim sode- lovanje moralo prinašati. Toda izkušnje, ki so jih morale napraviti Kitajska, Abesinija in še več drugih držav, tega pričakovanja niso opravičile. Danes je položaj v resnici tak, da mnoge države razmišljajo o tem, ali je ko- ristnejše pripadati Zvezi narodov ali pa ostati izven nje. Prva država, ki je dala v tem po- gledu slab zgled, je bila Amčika, ki je s svojo odsotnostjo že pri rojstvu udarila Zvezo narodov s politično paralizo. Naravnost klico razpada pa je ženevska ustanova sprejela vase s pristopom boljševiške Rusije, ki ima v načrtu svetovno revolucijo in popolni pre- vrat v svetu in si jo je torej težko misliti kot iskreno in prepričano varuhinjo evropske kulture in civilizacije.

V teh razmerah bo odsotnost Italije iz Zveze narodov še usodnejšega pomena. Na- čelo kolektivne varnosti in skupne garancije vseh držav za mir in nedotakljivost meja se vedno bolj podira. Bati se je, da se bo strah

Velikačen pogreb dr. Bauerja

Zagreb, 13. dec.
Danes je Zagreb položil k večnemu počitku truplo 72-ega zagrebskega škofa in četrtega za- grebskega nadškofa dr. Antona Bauerja. Kakor je že ves čas, ko so njegovi zemski ostanke počivali na mrtvaškem odru, ves Zagreb in njegova daljna okolica valovil po ulicah, da so množice po dolgem čakanju mogle priti pred mrtvaški oder in se po- sloviti od velikega pokojnika, tako se je danes do- poldne zganilo vse, kar je katoliškega v Zagrebu, kar je v Zagrebu vnetega za čistost značaja in za resnični napredek naroda. Pogreb dr. Antona Bauerja je bil res velikačen v verskem in narod- nem oziru. Hrvatje so v tisočglatih, lepo urejenih množicah, v dostojanstvenem molku, položili k več- nemu počitku predstavnika katoliške cerkve in predstavnika svojega duha.

Začetek pogrebnega spreveda je bil napove- dan za deveto uro. Ulice pa so bile že zdavnaj prej vse oblegane in na vsem lepem je ob njih na obeh straneh zrastle goste množice ljudi, ki so potrpežljivo in nepremično stali na priporjenih mestih, da vi- dijo žalno elavje in da obenem izrazijo spoštovanje pokojniku. V sprevedu so sodelovale izključno sa- mo organizirane skupine, zastopniki društev in javnih korporacij z zastavami in prapori, pa je tudi teh bila nepregledna vrsta. Zlasti učinkovito so se v sprevedu odražale katoliške organizirane sku- pine otrok, fantov in deklet, mož in žena, ki so korakale v žalnem sprevedu s svojimi zastavami, v nošah svojega kraja, in zbrano molile sv. rožni venec. V teh skupinah je bilo zastopano vse, kar je zjel novi katoliški val, ki ga je pokojnik tako dosledno gojil med svojim ljudstvom. Močne so bile tudi skupine hrvatskih društev, mest in stan- ov, ki so vse nastopile v zgodovinskih nošah, s starimi zastavami in spomini svoje dolge preteklo- sti. Cerkveni redovi so vsi v močnih zastopstvih spremili rajnega nadškofa in s pobožno molitvijo vsemu sprevedu dajali slovesno žaloben značaj. Kako široko je bilo delovanje rajnega, so kazale močne skupine znanstvenikov, velikega gospodar- skega sveta, izobražencev, uradništva vseh vrst in zastopstva svobodnih poklicev, ki so se vsa udele- žila pogreba v najbolj svečanih žalnih oblekah, ki so se živo odražale od noše preprostega ljudstva. Ta pogreb je združil vse zdravo in plemenito med Hrvati in v žalnem in molčečem sprevedu pokazal, kako vsestranski je bil rajnik. Vmes pa so zvonili zvonovi vseh zagrebskih cerkva, da je bilo vse mesto pod silnim dojmom zadnjega slovesa.

Zbor dostojanstvenikov pri pogrebu

Na mrtvaški oder so bili položeni številni ven- ci, med njimi venec rdečih rož bana savske bano- vine dr. Viktorja Ružiča, venec belih rož kr. vla- de ter venec Osrednjega zavoda hrvatskih kmečkih zadrug, železničarjev, teološke fakultete, zagre- bskega župana dr. Pejičiča, dijaškega semenišča, ga- silcev, Hrvatskega Radiša, Humanitarnega društva bana Jelačića, konzularnega zbora, Hrvatske go- spodarske banke, senata, Gospojinskega društva, Dalmatinskega skupa, sester in otrok sirotišča An- tunovec in mnogo drugih venecv klera, družin in drugih društev.

Okrog pol 9 so začeli prihajati predstavniki cerkvenih, vojaških in civilnih oblasti ter raznih društev in korporacij. Tako so prišli ban savske banovine dr. Ružič s tajnikom in vsemi načelniki in inspektorji banske uprave, zagrebski župan dr. Pejičič z občinskimi svetom in višjimi uradniki, po- veljnik IV. armije, armadni general Pantelija Ju- rišić z ostalimi generali Raketićem, Antićem, Sa- ponjićem, Arandjelovićem, Uzmanovićem, Marko- vićem, Lazarevićem in številnimi višjimi častniki zagrebske garnizije. V imenu kr. vlade so pris- tovali pogrebu trgovinski minister dr. Vrbanić,

prosvetni minister dr. Magarašević, pravosodni mi- nister dr. Simonović in minister dr. Krek. V ime- nu senata so prišli dr. Sverljuga, dr. Frangeš, Ku- kuljević-Sakein in Gaj. Skupščino so zastopali dr. Mile Miškulin, Mahnić in dr. Andrej Veble. Pri- stostvoval je tudi ves konzularni zbor iz Zagreba, ki mu je načeljeval doyen, argentinski konzul Bar- rison. V imenu sodnih oblasti so prišli predsednik Stola sedmorice dr. Milan Ugljer, državni nadsvet- nik dr. Dinko Ružič, vrhovni državni odvjetnik dr. Milanović, predsednik apelacijskega sodišča dr. Konrad s podpredsednikom dr. Bermanovićem, dr. Milovan Zoričić, predsednik upravnega sodiš- ča, dr. Malinar, predsednik okrožnega sodišča ka- kor tudi številni sodniki. Prisostvovali so tudi gg. dr. Ante Trumbić, dr. Josip Redovski, poštni ra- vnatelj Rukec, finančni ravnatelj dr. Rajčić s svo- jimi pomočniki, dr. Josip Vragović s svojim na- mestnikom, ljubljanski župan dr. Adlešič, sušski župan Juro Ružič, varaždinski župan dr. Milković, župan Slavenske Požege in mnogo drugih pred- stavnikov raznih mest in trgov. Pogrebu sta pris- tovala tudi pokojnikova zdravniška dr. Culumović in dr. Lochert. V imenu vseučilišča, kateremu je bil pokojnik tudi že rektor, je prisostvoval re- ktor dr. Edo Lovrić z vsemi dekani fakultet. V spre- vedu so nosili tudi zastave akademskih društev, katere so nosili akademiki v zgodovinskih nošah. Prisostvovala sta tudi rektor visoke gospodarsko- komercialne šole Filip Lukaš in višje pedagoške šole dr. Gustav Šanšolović. Gledališče je zastopal upravnik dr. Branimir Senoa z namestnikom Ba- tistićem. Prišli so tudi predstavniki Hrvatske pev- ske zveze in močno zastopstvo Slovencev v Za- grebu z lepim vencem.

Razvrstitev spreveda

Točno ob 9 se je pripeljal pred škofjski dvor- ce kraljevi namestnik in zastopnik kralja Petra dr. Ivo Perović s svetnikom Ante Marčecem in ta- jnikom. Takoj se je napolnil v kapelico, da se še zadnji pokloni zemskim ostankom velikega nad- škofa dr. Bauerja. Ko je kraljevi namestnik prišel iz kapelice, so križarji v spremstvu častnih stra- žarjev krsto položili na mrtvaški voz, v katerem je bilo vpreženih šest vranecv. Truplo je blagoslo- vil nadškof dr. Stepinač ob asistenci dr. Slamića in kanonikov dr. Babiška in Papiča in župnikov dr. Beluhana, dr. Hrena in dr. Lončarja. Pevski zbor »Sko- le« je zapel žalostinke, naka se je po- grebni spreved razvrstil.

Najprej so nesli križ. Za njim so korakali učenci in učenke katoliških ljudskih in meščanskih šol, delegacija hrvatskih skavtov, gojenci sirotišča Leskovca, Doma Božje previdnosti, sirotišča Antu- novca, Gospodin. šola, usmiljenke in ženske re- dovnice, križarji in križarice z dvema godbama in zastavami, Humanitarno društvo barona Trenka v zgodovinskih nošah, poštna godba s poštним ose- bem, Društvo za gradnjo cerkve v Zagrebu, športni društvi Hašk in Gradjanski, Hrvatski Radiša, Hu- manitarno društvo Zrinjski, organizacija HSS, Zve- za hrvatskih kmečkih zadrug, slovensko prosvet- no društvo »Slomšek«, zastopstva mest, trgov in vasi, slovensko akadem. društvo »Danica« z ven-

cem, železničarska godba in delegacije vseh žele- zničarskih društev iz Zagreba in Društvo hišnih po- sestnikov, osebje nadškofjske tiskarne, društvo Hrvatice »Katarine Zrinjske« ter še druga zastop- stva raznih humanitarnih društev. Posebno pozor- nost je vzbujala skupina »Hrvatska žena«. Sledili so člani hrvatskega akad. društva »Domagoj«, aka- demsko društvo »Matija Gubec« in akademiki iz Vojvodine. Sledila so razna karitativna in verska društva, kongregacije, društvo Hrvatske katoliške akeleje z vsemi oddelki, Mladi junaki, katoliški dru- štvi »Kromovac« in »Kromak«, razna katoliška po- krajinska društva, Društvo žena in mož, Bratje hr- vatskega Zmaja, tretjeredniki sv. Frančiška, kon- vikt in dijaško semenišče, dolga vrsta državnih in mestnih uradnikov, častnikov, mestnih senatorjev in predstavnikov kulturnih ustanov. Za temi je korakala vseh godba. Sledili so redovniki, sale- zijanci, tretjeredniki, dominikanci, konventualci, jezuiti in frančiškani, ki so nosili odlikovanja po- kojnika, in sicer lento Karadjordjeve zvezde I. st., Belega orla I. stopnje in sv. Save I. stopnje. Za redovi so nosili katedralin križ, za katerim so sto- pali kleriki, kaplani, kateheti, župniki, dekani, prebendariji, člani čazmanskega kapitla, opati in pretondariji, Hvarski kapitelj je zastopal dr. Sla- mić, splitski pa dr. Orlandini, ljubljanski dr. Kimovec in kanonik dr. Zerjav. Sledili so nadškof- je in škofje: zagrebski nadškof dr. Alojzij Stepi- nač, vrhbosanski nadškof dr. Ivan Sarić, bivši bel- grajski nadškof dr. Ivan Rodić, škof dr. Gregorij Rožman, mariborski škof dr. Ivan Tomazić, split- ski škof dr. Bonelčić, križevski vladika dr. Njara- dy, zagrebski škof dr. Salis-Saewis, djakovski škof dr. Akšamović, apostolski administrator dr. Buda- nović, banjalanski škof dr. Carić, senjski škof dr. Bu- rić, šibeniški škof dr. Mileta, mostarski škof dr. Misić, hvarski škof dr. Pušić, krški škof dr. Srebr- nić in skopljanski škof dr. Gnidovec. Za njimi so šli prototonarji iz Marije Bistrice, Senja, Zagreba, Djakova itd.

Sledil je mrtvaški voz z zemskimi ostanki po- kojnega vladika. Za vozom so šli v prvi vrsti šte- vilni pokojnikovi bratje in sestre ter ostali sorod- niki. Za sorodniki je šel kraljevi namest- nik in zastopnik Nj. Vel. kralja Petra dr. Ivo Perović, ministri, generaliteta, pred- sednik Jugoslovanske akademije znanosti in umet- nosti dr. Bazala, uradništvo nadškofije, ženski re- dovi. Spreved je zaključilo vojaštvo, eskadron ko- njenice in baterija topništva.

Zastave

Skoraj vsaka skupina v žalnem sprevedu je imela žalno zastavo, številne skupine pa so no- sile prekrasne vence. Zastav je bilo nad 200. Med njimi so zlasti padle v oči zastave Katoliške ak- cije in raznih njenih formacij. Spreved je kre- nil iz nadškofovskega vrta v Palmotičevo ulico, nato do Branimirove ulice, po vzhodnem delu Strossmayerjevega trga do zgradbe Akademije znanosti in umetnosti, kjer se je žalni spreved ustavil. Tam je v imenu Jugoslovanske akade- mije umetnosti in znanosti vzel slovo v njenem imenu od velikega pokojnika in njenega pokro- vitelja predsednik akademije dr. Albert Baza- la s sledečim govorom:

Govor dr. Bazale

Zamolko zvonijo zvonovi v zvoniku, ki so pod seboj videli že mnoge žalobne sprevede, ki k večnemu počitku spremljajo mrtve ostanke velikih in dobrih sinov hrvatskega naroda. Da- nes pojejo še bolj žalostno kot kdaj prej, ko spremljali velikega pokojnika na njegovi zad- nji poti skozi zagrebsko mesto, kjer je ob času

svojega življenja uravnaval korake, posvečene duhovni in materialni kulturi Hrvatske, po uli- cah, po katerih je kot visok dostojanstvenik Cerkve vodil pobožna zborovanja vernikov v čast in slavo Gospodu. Na tem poslovnem po- hodu se je ustavil tudi pred tem ponosnim hra- mom znanosti in umetnosti, kamor ga je pred 40 leti poveljalec pesnik in filozof Franc Marković kot že tedaj uglednega predstavnika krščanske poučne misli in uglednega javnega delavca. Ka- kor povsod, kjer je zalagal svoje sile v delu, je njegova vrednost tudi tukaj prišla do ogrom- nega izraza. On kot pokrovitelj Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti je s svojim ši- rokim obzorjem povezal delo te ustanove s hr- vatskim narodnim kulturnim življenjem, 22 let je vedro in obzirno z dostojanstveno višino, osebno prijazno in uslužen spremljal njeno delo z naklonjenostjo in podporo ter pospeševal nje- ne cilje. Mi bi ga še tudi danes povabili, da pri- de med nas in da nas okropi s svojim veličas- nim duhom, toda njegovo telo je omahnilo, nje- gova živa sila zavesti zamrla. Ločil se je od nas, odšel na drugi svet in nam ne preostane nič drugega, kakor da z boleštvom v duši in globokim spoštovanjem v srcu mislimo na njegov svetli lik ter da po njegovi poti nadaljujemo našo nalogo.

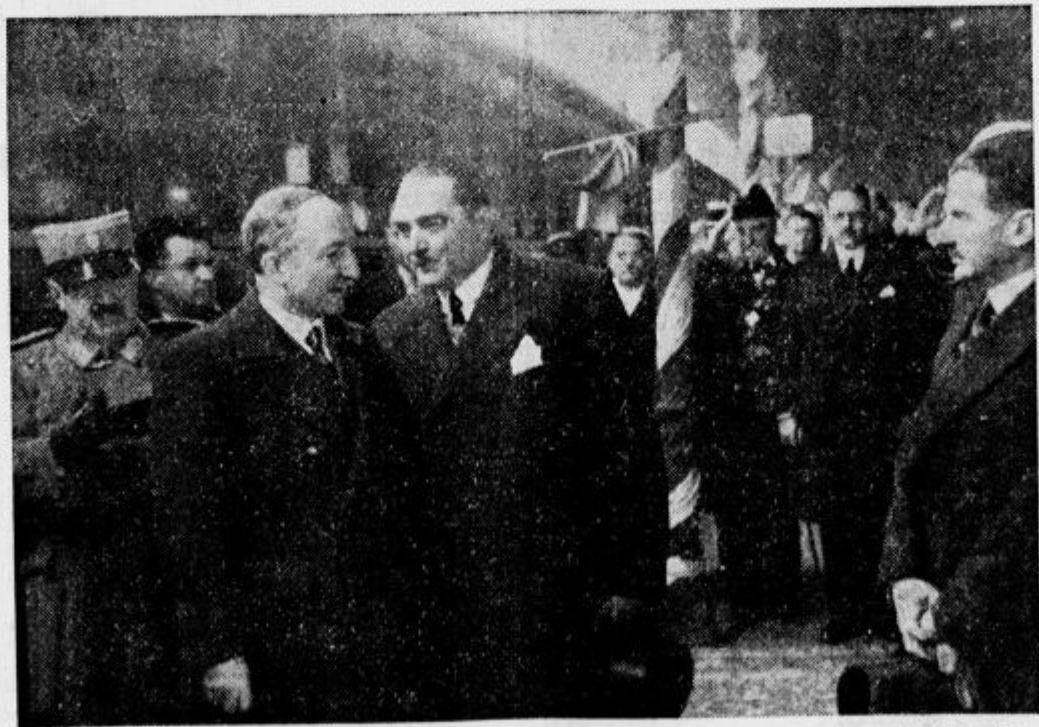
Tudi na drugih področjih našega narodnega življenja bodo čutili odhod pokojnega nadškofa dr. Antona Bauerja. Mnogi bodo v globoki hva- ležnosti poudarjali njegove velike zasluge ter jih dajali drugim za zgled, za zgled onim, ki ostanejo in ki pridejo za njim.

V ta venec slave je meni v imenu njegovih sotrudnikov v krogu akademije dolžnost prilo- žiti samo nekoliko značilnih priznanj.

Nadškof dr. Ante Bauer je v častnem pokro- vitelstvu nasledil slavni spomin škofa Josipa Jurija Strossmayerja ter nadaljeval njegove smernice, ki jih je on kot ustanovitelj akade- mije znanosti in umetnosti zarisal. Te smernice so bile dane za zgraditev kulturne ideje katoli- škega političnega temelja nacionalne in socialne organizacije. Znano geslo: »S prosveto k svobo- dila«, v čigar znaku je bila ustvarjena s podporo vsega hrvatskega naroda ustanovitev najvišjih učnih ustanov, vseučilišča in akademije, ima globok in daljnosežen pomen in smisel, da naj bo hrvatski narod na svoji zemlji sam svoj. To pomeni osamosvojitve od tujeja duha, razsvetli- tev lastnega narodnega bitja s ciljem, da iz last- nih sil razvije kulturni smisel in vrednote, da

Nadaljevanje na 2. strani

Dunajska vremenska napoved: Obilen sneg. Zagrebska vremenska napoved: Poslabšanje vremena s padavinami in padcem temperature.

Francoski zunanji minister Delbos in predsednik naše vlade dr. Stojadinović se po prihodu Delbosa v Beograd na postaji med seboj razgovarjata.

in negotovost v političnih krogih še povečala in da bodo vse države, zlasti pa male države, vedno hlastneje iskale izven Zveze narodov oslombe na razne politične bloke, ki jih vi- dimo znova vstajati na obzorju. Da pa je politika političnih blokov nevarna svetov- nemu miru, smo doživeli s svetovno vojno. Iz tega vidika je gotovo treba obžalovati od- sotnost Italije v Zenevi kakor tudi odsotnost

vseh drugih kulturnih držav. Kajti bojimo se, da bo razpad Zveze narodov kot ustanove imel polagoma za posledico tudi propad ve- like in lepe misli, ki jo je rodila in ki naj bi ji ostala neporušljiva temelj. Za vse člo- večstvo bi bila brez dvoma nenadomestljiva izguba, ko bi med narodi zamrla zavest usod- ne skupnosti, sodelovanja in medsebojnega prijateljstva.

(Nadaljevanje s 1. strani)

jim da pečat svoje duše, da vse tuje vplive nadvlada in jih vzame samo kot pobudo za izraz svoje od Boga dane prirode. V tej ideji je vsebovan smisel prosvetnega dela: z znanjem oživetiti vse člane naroda, pravo in zdravo misel uvesti v vse narodno delo. V njej je vsebovana tudi zahteva, da se popolnoma zgradi izobraževalni sistem od osnov do vrhov, da bi se v lastnem delokrogu razvijala vsa potrebna narodna inteligenca, da bi na spoznanju svojega bitja, svoje zgodovine, svoje domovine, hrvatski narod osnoval srečnejšo in boljše bodočnost, da bi tekmoval z ostalim naprednim svetom in zavzel dostojno mesto med človeštvom kot samostojna in samosvoja kulturna nacija. To idealno zahtevanje je pokojni dr. Ante Bauer v soglasju z Jurijem Strossmayerjem in Račkim izrazil, ko je dejal, da mora biti razvoj znanstvene misli v prvi vrsti domoljuben, usmerjen v napredek lastnega naroda in v službi splošnega ljudskega napredka. Kulturna ideja poleg tega zahteva, da se taka umstvena izobrazba oplemeniti z umetnostjo, ki je isto tako vzeta iz narodne duše. Zaradi tega je dr. Bauer pomagal ustanovljati umetniški oddelek, da se dovrši zamisel oenotne akademije znanosti in umetnosti in je podpiral razvoj galerije slik, da bi se v njej učili na svoje oči gledati in iz lastnega bistva odnesti lepe človečanske vizije. Vse ta izobraževalni estetski zanos je usmerjal veliki pokojnik, kakor tudi Strossmayer, na to, da se preseli z moralnim in religioznim čustvom, da bi bilo življenje dostojno, da bi bilo v skladu s pravičnostjo in enotno. Vse to je v svojem bistvu Ciril in Metodova misija. Dati izraz narodnemu bitju v jeziku, v knjigi, v umetnostnih delih, v načinu življenja in v urejenih društvenih razmerah in s takšnim obrazom iti v krog človeštva ter zavzeti dostojno mesto v ustvaritvi ljudskih in božjih namenov: to je naloga, kateri se je dr. Ante Bauer posvetil. Ko se danes razhajamo z našim velikim pokroviteljem, se zavedamo, da bo v naših mislih in delih ostal večno živ med nami. Ime njegovo ne bo izbrisano iz knjige življenja. Naše oprostilne besede v soglasnem izrazu hvalečnosti in spoštovanja vsega hrvatskega naroda so prisega, da bomo spomin na njega zvesto hranili in služili napredku v resnici, lepoti in dobroti v božji pravici.

Čast in slava vedno svetlemu liku dr. Antona Bauerja.

Iz Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti so bili prisotni poleg predsednika dr. Bazale podpredsednik dr. Stanko Hondl, kipar Ivan Meštrovič, prof. dr. Ferdo Sistič, dr. Gavro Manojlovič, dr. Vuk Pavlovič, dr. Senoa, dr. Franc Fancev, dr. Baranio, dr. Livadič, dr. Schneider, dr. Božidar Sirola, dr. Plamenac, kipar Frangeš, dr. Radošič, a od srbske akademije znanosti in umetnosti pa je bil prisoten generalni tajnik dr. Jovan Radović.

Zopet pred katedralo

Po govoru dr. Bazale je pevsko društvo »Zvonimir« zapelo »Molitve od Mihoroviča. Nato je žalni spreved dalje po zapadni strani Zrinjeveca, po Praški ulici preko Jelačićevega trga proti katedrali. Ob straneh ulice je bila povsod zbrana ogromna množica ljudstva, z obrazov vseh se je brala globoka žalost in potrtost, kajti nikogar ni bilo med ljudstvom, ki bi ne poznal velike dobrote hrvatskega metropolita nadškofa dr. Antona Bauerja. Počasi je žalni spreved prišel zopet nazaj pred katedralo. Tukaj se je od pokojnega nadškofa poslovil v imenu zagrebškega meščanstva

metni župan dr. Teodor Pejšić. V pesniškem govoru je poudaril glavne trenutke iz življenja velikega nadškofa, posebno v zvezi z usodo mesta Zagreba, ki ga je na svoji svečani seji dne 9. julija 1920 imenovalo za častnega meščana.

Nato je govoril magr. dr. Ferdo Rožić v imenu književnega društva sv. Jeronima, ki je omenil vse zasluge dr. Bauerja za to katoliško društvo, ki mu je posvetil največjo skrb.

Za njim je govoril Milutin Majer v imenu vseh Hrvatov-katolikov. V svojem dolgem in obširnem govoru je poudaril vrline pokojnega hrvatskega metropolita, zlasti kot vzgojitelja mladine kateri je posvečal svojo skrb. Istočasno je poudaril tudi politično delo velikega pokojnika, ki pomeni svetlo točko v zgodovini Hrvatov in v obrambi njihove samostojnosti.

Dalje je govoril mestni župan varaždinski dr. Miljković, ki se je poslovil od pokojnega nadškofa, ki je doma iz Varaždina. V svečanem govoru se je spomnil njegove mladosti.

So. maša zadušnica

Nato je poštarsko pev. društvo »Golob« zapelo žalostinko v spremstvu železničarske godbe. Ljudstvo je v največji tišini poslušalo žalostinko, na kar so križarji vzeli krsto z voza in je nesli v katedralo. V katedralo so nesli tudi vse vence in nad 200 zastav raznih društev in ustanov. Krsto so položili v sredi katedrale na velik katalfalk, na katerem so bile vse insignije njegove nadškofovske oblasti: mitra, palica in evanglij. Cerkev je bila polna ljudstva in hrvatski metropolit, nadškof dr. Alojzij Stepinac je ob asistenci dr. Slaviča, dr. Barca, dr. Rakšića in dr. Kapiča ter številne duhovščine odslužil zadušnico. Ko je bila končana zadušnica, je stopil na prižnico prevzvišeni g. dr. Ivo Šarič, vrhbosanski nadškof, ter je imel daljši govor, v katerem je obrazložil vse duhovniške vrline velikega nadškofa. V zanosnih pesniških besedah je orisal celotno delo hrvatskega metropolita, zlasti pa ono delo, ki ga je izvršil pred 26 leti, ko je sprejel škofovsko infulo. On je vodil katoliške Hrvate pred vojno, med vojno in po vojni in s svojo redko kulturo obrnil Cerkev vseh nevarnosti v onih nestalnih in burnih časih.

Nato je prišel hrvatski metropolit prevzvišeni nadškof dr. Alojzij Stepinac ceremonial absolucije z nadškofom Šaričem ter škofi Njardijem, dr. Rožmanom in Akšamovičem, ki so šli od velikega oltarja v polnem spremstvu do katalfalka, kjer se je izvršil obred absolucije. Najprej je molil nadškof dr. Stepinac, za njim pa vsi ostali škofje. Na koro so jim odgovarjali. Po molitvah je zapel Ciril in Metodov zbor. Točno ob 13.15 so dvignili krsto s katalfalka, in jo nesli v sprevedu izza velikega oltarja. Za krsto je šla samo rodbina pokojnega nadškofa dr. Bauerja vsa v joku in užaložena.

Žalni spreved se je ustavil pred odprto grobnico. Še par minut in truplo velikega pokojnika je bilo položeno med ostale pokojnike in uglede duhovnike, ki ležijo v tej grobnici. Nadškof z duhovščino se je poslednjič poslovil od pokojnega nadškofa s kratko molitvijo, na kar se je spreved oddaljil. Zunaj pred cerkvijo pa je zagrnela častna salva. Rodbina je nemo stala pred grobnico, prav tako pa so prihajali tja tudi drugi ljudje ter so se s spoštovanjem poslovlili od svojega nadškofa. Žalni spreved se je prišel pomikati ob 9 ter se je vrnil v katedralo ob 11. V njem je bilo nad deset tisoč vernikov, ki so korakali v šestoro in osmo-stopih. Nepregledne množice so bile v špalirju in nemo zrla na pogrebno svečanost ter se poslednjič poslovile od svojega nadpastirja.

Tudi po ostalih hrvatskih mestih so bile povsod zadušnice in cerkvene svečanosti.

Yvon Delbos v naši prestolnici

Belgrad, 13. dec. m. Francoski zunanji minister Yvon Delbos, ki je prišel včeraj v Belgrad, je bil tudi danes deležen povsod, kjer se je pojavil, priršenih manifestacij. Ob priliki svojega odhoda iz Belgrada v Mladencovec in na Oplenac, je belgrajsko dijaštvo in meščanstvo pozdravljalo dr. Stojadinovića in Delbosa na belgrajskih ulicah. Na Avali je dr. Stojadinović priredil Delbosu intimno kosilo v tamkajšnjem hotelu. V Belgradu je dr. Stojadinović vrnil obisk Delbosu v francoskem poslanstvu. Ob tej priliki sta oba državnika nadaljevala včeraj započete razgovore. Od tu je dr. Stojadinović spremljal Delbosa do kr. namestnika dr. Stankovića, pri katerem je bil Delbos takoj sprejet. Francoski zunanji minister je nato položil venec na grob francoskih vojakov, ukar je odšel

na čajanko, ki mu jo je priredilo Društvo prijateljev Francije. Na čast Delbosu je nocoj priredil slovesno večerjo v prostorih francoskega poslanstva francoski poslanik Raymond Brugere. Tudi na smotnem sprejemu v Gardnem domu so se zbirali najodličnejši predstavniki belgrajškega političnega in gospodarskega življenja. Povabiljen je bilo nad 500 gostov. Na večerji, ki jo je priredil na čast Delbosu dr. Stojadinović, je bil tudi koncertni program. Med drugimi je pela tudi slovenska umetnica ga. Franja Golob-Bernotova. Dovršeno je odpla slovenski pesmi »Pojdem v Rute« in »Polkan ples«, nato pa arijo iz »Carmen« in »Samsona in Dalila«. Umetnica je z lepo odpetimi pesmi žela toplo priznanje.

Nanking zavzet**Japonci potopili ameriško torpedovko Incident ne bo imel resnih posledic**

Tokio, 13. dec. c. Agencija Domei je objavila, da so Japonci ob 18 krajevnega časa zasedli ves Nanking. Del kitajskih čet je se obkoljen v severnem delu mesta.

Nova kitajska**vlada ustanovljena**

Peking, 13. dec. c. Jutri bodo Japonci ob 10 dopoldne sestavili novo začasno kitajsko vlado, ki bo vladala namesto one v Nankingu. V vladi bošta dva bivša predsednika kitajske republike, trije bivši ministri in več znanih kitajskih finančnikov.

London, 13. decembra. Japonska letala so v borbi za Nanking bombardirala angleške in ameriške ladje, ki v svrhu zaštite inozemcev križarijo na reki Jangce. Neka bomba je zadela ameriško torpedovko »Paney«, ki se je potopila. Stevilni mornarji so se rešili tako, da so odplavali na obalo. Takoj je odplula na pomoč neka druga ameriška torpedovka in druge velike vojne ladje iz Sanghaja. Rešili so 44 mož posadke, ki je šla okoli 60 mornarjev. Japonska letala pa so potopila tudi neki parnik Standard-Oil družbe. Ameriška vlada je takoj uveljavila preiskavo. Predsednik Roosevelt je ukazal znanemu ministru da naj ga sproti takoj o vsem obvešča.

Sanghaj, 13. decembra. AA. Včeraj popoldne sta bili dve edine angleške vojne mornarice »Serabe« in »Criqueotte« na Rumeni reki (Jangce-kiang) dve milj daleč od Nankinga trikrat napadeni od japonskih letal. Zrtev k sreči ni bilo. Bombe ciljev niso zadale. Angleški vojni ladji sta takoj reagirali in obstreljevali letala s strojnimi. Zastopniki Velike Britanije v Sanghaju pa so nemudoma protestirali zaradi tega incidenta pri japonskih pomorskih oblasteh.

Tokio, 13. decembra. AA. (Reuter) Zunanji minister Hirota je obiskal ameriškega poslanika

in mu izrekel globoko obžalovanje zaradi incidenta z ameriško topničarko Paneyem in zaradi potopljenih petrolejskih ladij. Vojni in mornariški ministri sta takisto izrazila svoje obžalovanje ameriškim vojakom in pomorskim odposlancem v Tokiu. Japonska bo povrnila Ameriki škodo, nastalo s potopom topničarke.

V mednarodnih krogih izražajo prepričanje, da zaradi incidentov na reki Jangce ne bo prišlo do nobenih resnih zapletov.

Napad na Madrid

Madrid, 13. decembra. AA. Havas: Snoč je nacionalistično topništvo bombardiralo Madrid. Dvanajst granat je padlo v središče mesta. Bombardiranje je trajalo pozno v noč. Število mrtvih in ranjenih je zelo veliko.

Madrid, 13. dec. c. Na obeh frontah se je začelo bombardiranje z obeh strani. Na obeh frontah tudi zbirajo čete in pošiljajo ojačenja.

Premeščena sta na carinarico prvega razreda na Jesenjak za pomožnega carinarja v 9. skupini Anton Stiglic, pomočni carinar na glavni carinarnici v Ljubljani, in na carinarico prvega razreda na Rakeku za carinarja v 8. skupini Milan Smokvina, carinar I. razreda v Bibinju.

Belgrad, 13. decembra. m. Za šefa mestne kontrole pri osrednji blagovni carinarnici v Ljubljani je postavljen v IV-1 Mihajlo Jovanović, šef mestne kontrole osrednje blagovne carinarnice v Belgradu. Za višjega katastrskega geometra VI. skupine je napredoval pri katastrski upravi v Kočevju Franjo Sifrer.

Belgrad, 13. decembra. m. Profesor Janko Lekovšek je postavljen za administrativnega inspektora III-2 v prosvetnem ministstvu. Prof. Ališ Franc iz Ptuja je postavljen za nastavnega inspektora v prosvetnem ministstvu.

Borbe srbske Cerkve

I.

Borba srbske Cerkve proti konkordatu je tako razbesnela, da so jo nekateri smatrali za nevarno državi. Borba je faktično prestopila vse meje dopustnega. Voditeljem te borbe ni bilo dovolj, da so s strastno agitacijo in s podžiganjem ljudskih strasti hoteli vreči vlado. Celo tako daleč so šli, da so v zvezi z opozicionalnimi strankami proti vladi skušali doseči poseganje neke tuje velesile v naše državne zadeve. Srbska Cerkev se v tej borbi ni le slučajno znašla v družbi prenapetih opozicionalnih strankarjev, ki njen boj izkoriščajo v svoje strankarske politične namene, ampak je stopila na politično bojišče z vsem svojim cerkvenim značajem in vplivom in pri tem porabljala mere, ki jih sme Cerkev porabiti le v skrajni sili, če gre resnično za vprašanje njene vere in njenega obstoja. Zagrozila je in deloma že izvršila najhujšo cerkveno kazen, namreč izobčenje, proti tistim srbskim poslancom, ki so glasovali za konkordat.

S takšno najostrejšo borbo je med srbskim ljudstvom nedvomno dosegla nekaj uspeha. Gotovo je med srbskim ljudstvom še znatno število takih, ki se svoje Cerkev boje in ji verjamejo. Se celo takim srbskim inteligentom, katerim sicer ni veliko mar za Cerkev, vendar ni vseeno, če so izobčeni. Izobčenje iz Cerkve jim namreč jemlje pravico do cerkvenih obredov, ki so vendarle še zrasli s srbskimi narodnimi tradicijami. Srbska Cerkev je torej v borbi proti konkordatu resnično porabila takšna svoja sredstva, ki lahko oplašijo celo srbske inteligente.

Kako naj ta način boja razlagamo? Kako je moglo priti do tolikšne zlorabe vere v politične namene? Vlada je dala takšna pojasnila in takšne dostavke h konkordatu, da je izključila vsak strah ali sum, češ da je srbska Cerkev kaj zastopljena ali ogrožena. Pa vse skupaj ni nič pomagalo. Srbski cerkveni krogi niso odnehali.

Kje je vzrok tej nespravljenosti in borbenosti? Gotovo ni zadostnega vzroka v tej ali oni določbi ali točki konkordata. Hkrati z bojem proti konkordatu so se namreč v cerkvenih krogih, v cerkvenih govorih, verskih listih in spisih širili tako hudi napadi proti katolicizmu sploh, da moramo iskati globljih vzrokov borbe proti konkordatu. Srbski cerkveni krogi niso le proti tej ali oni točki konkordata. Vse način boja in vsi znaki kažejo, da so sploh proti kakršnemukoli konkordatu, ki bi priznal katoliški Cerkvi pravico enakopravnosti, da v naši državi svobodno deluje in se razvija po svojih lastnih načelih, a kajpada tudi v soglasju z državo. Srbski cerkveni krogi se čutiljo dovolj močne, da praktično uveljavijo svoja načela, ki so jih teoretično gojili in razvijali v vsem razdobju po smrti patriarha Dimitrija, torej celih sedem let.

Dobra polovica razdobja nove srbske cerkvene politike je padla v leta, ko je pokojni kralj Aleksander z močno roko skušal pomiriti razdvajajoče strankarske boje in državo konsolidirati in zavarovati proti notranjim pretresljajem. Nova srbska cerkvena politika je to notranjo konsolidacijo razumela znatno drugače kakor blagopokojni kralj. Dobo notranje državne konsolidacije je skušala izkoristiti za svoje posebne namene brez upoštevanja katoliške veroizpovedi in državnih koristi. Verska strpnost in uvidevna pripravljenost za sodelovanje s katoliškimi cerkvenimi zastopniki za skupne krščanske ideje in s tem tudi za skupne državne interese, kakršno je načelno zastopal častiljivi srbski patriarh Dimitrije, se je po njegovi smrti,

spomladi leta 1930, izločila iz cerkvenega programa. Namesto tega so začeli na vseh krajih biti alarm, da je pravoslavlje v nevarnosti pred katoliško invazijo. V srbskih cerkvah in verskih časopisih se je razlegel svarilni klic pred katoliško »najezdo« (invazijo).

Posamezni alarmni kliči proti katoliški veroizpovedi v naši državi niso bili le slučajni glasovi posameznikov, ampak so izhajali iz novo uvedene srbske cerkvene politike. To se je pokazalo iz velikonočne poslanice srbskega patriarhata leta 1931. Poslanica je bila napram katoliški veri tako krivična in strupeno žaljiva, da so katoliški listi upravičeno proti njej protestirali. Pravoslavni cerkveni časopisi so poslanico branili in pri tem katoliško Cerkev, njene vernike in zastopnike v naši državi tako strahotno napadali, da so daleč prestopili vse meje. Pri tem so vladi ponujali svoje usluge. Službeni patriarški »Glasnik« je pisal, da v sodanem položaju sama pravoslavna Cerkev lahko prevzame vse breme za izgraditev skupne čisto krščanske kulture v državi. Srbski duhovski »Vesnik« je pisal in temperamentno dokazoval, da ne sme biti v organizmu »Jugoslovenstva« niti eno zrnce latinske krvi.

Vlada je te ponudbe srbskega pravoslavja odklonila in od leta 1931 do 1933 ponovno zabranila nadaljevanje nevarne strastne politike. Namesto reševanja medverskih odnošajev po receptu nove srbske cerkvene politike, je vlada po modri in odločni osebnosti iniciativi kralja Aleksandra izbrala drugo pot, namreč pot dogovora z vrhovno oblastjo katoliške cerkve — konkordat.

Kakor je nekaj prenapetih zastopnikov srbskega pravoslavja pred sedmimi leti podrla tradicijo dobro preudarjene srbske cerkvene politike iz prvega desetletja državnega sožitja Srbov, Hrvatov in Slovencev, tako so po smrti blagopokojnega kralja Aleksandra prenapeti strankarji pod navideznim okriljem srbskega pravoslavja razpihali strasten boj proti konkordatu, torej borbo proti osebnemu delu velikega kralja. Boj proti konkordatu je po duhu in metodah nadaljevanje sedemletne protikatoliške borbe, ki so jo odločno obsojale vse vlade in vsi tisti srbski politiki, kateri imajo smisel za državne koristi.

Pokojni patriarh Varnava ni imel dovolj moči, da bi mogel vedno krotiti preveč bojevitost branilce pravoslavja, a bil je toliko uvideven in energičen, da je v resnih odločitvenih trenutkih upošteval državne koristi. Tudi v boju o konkordatu je bil pripravljen za pogajanja in za sporazumno rešitev cele zadeve. Šele med njegovo smrtno boleznijo in po njegovi smrti so zmagali nepomirljivi skrajni predstavniki pravoslavja in v zvezi z opozicionalnimi politikami uprizorili žalostno dogodke, ki so vzemirili široke plasti srbskega ljudstva, škodili notranjemu miru in vnanjemu ugledu naše države.

Borba srbske pravoslavne Cerkve proti katoliški veroizpovedi v naši državi v poslednjih sedmih letih nasprotuje ne le tradicijam srbskega pravoslavja iz prvega desetletja skupne kraljevine, ampak sploh vsem življenjskim pogojem naše države in srbske Cerkve, posebej pa tudi osebnemu delu in oporoki pokojnega našega kralja Aleksandra. Njeni teoretični teološki temelji pa so izposojeni iz tujine in iz dobe, ki se je že živela, potem pa v nasprotju z našim časom in s sedanjim stremljenjem vseh krščanskih veroizpovedi neorgansko iz tujine presajeni na jugoslovanska tla.

Vse to bomo dokazali v vrsti člankov o tem predmetu.

Imenovanje novih kardinalov**Govor sv. očela**

Vatikan, 13. decembra. AA. Stefani. Danes dopoldne se je vršila seja tajnega konzistorija, na kateri so uradno proglasili za kardinale že prej izvoljene kardinale in sicer magr. Pierra Gerliera, galskega primasa, Arturja Hinsleya, westminsterskega nadškofa, Giuseppa Pizzarda, tajnika izrednih cerkvenih zadev, Adeodata Piazza, beneškega nadškofa in Hermenegilda Pellegrinetija, doedanjega apostolskega nuncija v Belgradu.

Papež je stopil v dvorano tajnega konzistorija ob 10.40. Navzočnih je bilo 31 kardinalov, med njimi pariški nadškof Verdier, praški nadškof Kaspar, neapeljski nadškof Ascalesi in 28 članov kardinalske kurije. Papež je imel govor, v katerem je najprej izrekel svoje veselje nad uspehom nedavnih evharističnih kongresov. Poudaril je, da so bili

ti kongresi prekrasni prizori vere in enotnosti katoliške cerkve in katoliških vernikov. Preden je imenoval imena novih kardinalov, ki bodo zavzeli svoja mesta v krogu drugih kardinalov, so se sv. oče spomnil imen umrlih kardinalov. V drugem delu svojega govora je papež dejal: »Če pogledamo na Daljni vzhod, vidimo, da so nosilci evangelija spet v nevarnosti. Videli bomo, da ustvarjajo ti boji velike nevarnosti. Če pogledamo v Evropo, moramo z žalostjo priznati, da se dogajajo v Rusiji in na Španskem strahotne stvari. Videli bomo, da španski narod, ki nam je tako drag, krvavi, čeprav smemo pričakovati boljše dni.«

Nato je papež izgovoril imena novih kardinalov, blagoslovil nove kardinale in člane konzistorija, nato se je pa vrnil v svoje prostore.

„Slovenski narod“ ne priznava slovenske kulture

»Slovenski narod«, glasilo JNS unitarizma, ki ne priznava ne narodne ne kulturne individualnosti Slovencev, takole tolmači nalogo, ki naj jo vrši Slovenska akademija znanosti in umetnosti: »Slovinci se nismo mogli razmahniti na vseh kulturnih področjih, dokler smo bili pod tujim jarmom. Dejstvo pa, da smo dobili najvišjo kulturno ustanovo politično združeni s Hrvati in Srbi, nalaga Akademiji znanosti in umetnosti še posebno važno zgodovinsko nalogo. Slovenska, hrvatska in srbska akademija znanosti in umetnosti naj doprine v bodoče svoj najbolj objektivni in najbolj avtoritativni delež h kulturnemu in duhovnemu zed-

injenju Slovencev, Hrvatov in Srbov. Najvišji in najlepši smoter takega duhovnega prizadevanja naj bo ta, da bodo vse tri akademije pokazale jugoslovanskemu narodu duhovne vrednote, katere moramo vsi priznati in katere morajo biti glavna vsebina našega kulturnega življenja, ako hočemo, da bomo kot kulturna edinica enakovredni v kulturnem svetu Evrope in da ne bomo od danes do jutri, temveč večni v krogu kulturnih držav in narodov izpolnili svoje jugoslovansko kulturno in človečansko poslanstvo.« Kakor vidimo, je »Slovenski narod« slovensko kulturo enostavno popolnoma črtal in tudi o slovenski akademiji znanosti in umetnosti dejansko noče nič slišati. Hvala Bogu, da renegatski list iz Knafljeve ulice slovenstva ne predstavlja kljub temu, da še danes nosi slovensko ime.

Slovensko ljudstvo je spet govorilo

V nedeljo so bile volitve v 16 občinah — JRZ je dobila v svoje roke 15 občin — Ogromna volivna udeležba kljub slabemu vremenu

Ljubljana, 13. decembra.

Deloma zaradi nanovo izvedenih prekomasacij, deloma pa zato, ker je potekla triletna zakonita doba, so bile večeraj občinske volitve v 16 slovenskih občinah. Kakor vse občinske volitve, ki so se vršile odkar je na krmilu vlada narodnega zaupanja in svobode, so tudi te zgovorno in prepričevalno pokazale pravi obraz slovenskega ljudstva, ki je v veliki večini izrazilo popolno zaupanje v svojo volitveno državo. V 8 občinah je bila zmaga JRZ že vnaprejšnjega, kajti nasprotniki sploh niso mogli sestaviti in vložiti liste ali pa so bili tako obupani, da se jim ni zdelo vredno. Kljub temu, da je bil volivni boj v teh občinah že odločen oziroma ga sploh ni moglo biti, se je ljudstvo udeležilo volitev v ogromnih odstotkih. V treh občinah so pristajali JRZ vložili po dve svoji listi, ki so bile odraz krajevnih ambicij; tu je bil »volivni boj« prijateljski.

Samo v petih občinah si je upala opozicija s svojo listo na dan in je združila pod svojim okriljem vse, kar je bilo opozicijsko navdahnjenega, od liberalnih magnatov, preko mačkovec do ekstremnih levitarjev. Le v teh občinah, in to zlasti v obhlogateh in tudi v Ovišah, je bil volivni boj nad vse oster in erdit. Z obudovanjem in pohvalno vredno discipliniranostjo in odločnostjo ter voljo do zmage se je našim pristajšem posrečilo iztrgati nasprotnikom staro njihovo trdnjavo Spodnji Logatec. Trije jn-sarski poslanci so bili ves dan na terenu in so pomagali braniti trdnjavo, volivna erca se je nagibala zdaj eni zdaj drugi strani. Toda popoldanskemu naskoku naših zavednih volivcev se trdnjava ni mogla več upirati. Padla je za zmerom in iz rok magnatov v roke ljudstva. Najmočnejša trdnjava notranjskega liberalizma, Gornji Logatec, to pot še ni prišla v roke ljudstva. Toda temelji so ji tako temeljito izpodkopani, da jo bo porušil sam zob časa. Tudi tu moramo pohvaliti izredno borbenost naših pristajsev, kajti bili so volivni boj do zadnjega hipa z neuklonljivim elanom. Sijajna je tudi zmaga, ki si jo je priborila JRZ v Ovišah. Čeprav so bili nasprotniki etrašno radodarni in obljubljanjem služb pri KID, čeprav so potrošili mnogo galon bencina in izmučili polno kljuset, je vendar ljudska volja prišla do prepričevalnega izraza.

Oglejmo si nekoliko še celotni uspeh v številnih in odstotkih: volivnih upravičencev je bilo v vseh 16 občinah 10.137, od teh se je udeležilo volitev 7469 ali 73.68%. Liste JRZ so dobile 6347 glasov ali 85%, liste skupne opozicije pa 1122 glasov ali 15%. Od vseh volivnih upravičencev je dobila JRZ 62.61% ali skoraj polni dve tretjini, skupna opozicija pa 11.06% ali eno desetino.

Z uspehom volitev smo torej lahko zadovoljni, novim občinskim odborom pa želimo mnogo plodnega dela v korist naših občin in našega ljudstva!

Volivni izidi

Kamnik: Volivnih upravičencev 1662, volilo 1283 ali 77.2%. JRZ (Nande Novak) 881 glasov in 27 odbornikov; skupna opozicija (Knaflič Ant.) 402 glasova in 3 odbornike.

Komenda: Volivnih upravičencev 860, volilo 587 ali 68%. JRZ (Strcin Janez) 587 in 24 odbornikov.

Sela pri Kamniku: Volivnih upravičencev 174, volilo 134 ali 71%. JRZ (Karel Zebale) 134 glasov in 18 odbornikov.

Kamniška Bistrica: Volivnih upravičencev 538, volilo 432 ali 80%. JRZ I. (Vinko Zore) 359 glasov in 17 odbornikov, gospodarska lista JRZ II. (Urh Franc) 73 glasov in 1 odbornik.

Smartno v Tuhinju: volivnih upravičencev 342, glasovalo 278 ali 81%. Lista JRZ I. (Jeras Pavel) je dobila 142 glasov in 15 odbornikov, lista JRZ II. (Osolin Janez) pa 136 glasov in 3 odbornike.

Tuhinj: Volivcev 221, volilo 156 (70.6%). Lista JRZ I. (Kocilja Janez) 47 glasov in 2 odbornika, lista JRZ II. (Hribar Franc) 109 glasov in 16 odbornikov.

Prihova: Volivnih upravičencev 390, volilo 212 ali 54.3%. JRZ (Franjo Skrbineš) 212 glasov in 18 odbornikov.

Slovenske Konjice: Volivnih upravičencev 1617, volilo 1187 ali 73.4%. JRZ (Ivan Selih) 1187 glasov in 30 odbornikov.

Litija: Volivnih upravičencev 1391, volilo 932 ali 67%. JRZ (Lebinger Hinko) 932 glasov in 30 odbornikov.

Vače: Volivnih upravičencev 252, volilo 190 ali 75.4%. JRZ (Kimovec) 190 glasov in 18 odbornikov.

Ig: Volivnih upravičencev 716, volilo 523 ali 73%. JRZ (Mirko Mrzel) 340 in 16 odbornikov, skupna opozicija (Sitej Josip) 183 in 2 odbornika.

Dol. Logatec: Volivnih upravičencev 553, volilo 506 ali 91%. JRZ (Oblak Gabrijel) 266 in 15 odbornikov, skupna opozicija (Tršar Gregor) 240 in 3 odbornike.

Gor. Logatec: Volivnih upravičencev 369, volilo 318 ali 86%. JRZ (Tomazin Vinko) 148 in 3 odbornike, skupna opozicija (Pupis Miroslav) 170 in 15 odbornikov.

Kamna Gorica: Volivnih upravičencev 207, volilo 139 ali 67.1%. JRZ (Kalan Janez) 139 in 18 odbornikov.

Radovljica: Volivnih upravičencev 512, volilo 308 ali 60%. JRZ (Rezman Franc) 308 in 18 odbornikov.

Oviše: Volivnih upravičencev 333, volilo 284 ali 85.3%. JRZ (Spodov Anton) 157 in 15 odbornikov, skupna opozicija (Šparovec Franc) 127 in 3 odbornike.

Sijajna zmaga JRZ v Kamniku

12. december 1937 bo ostal v neizbrisenem spominu v zgodovini naše občine. Novo povečana občina je ta dan prvič izvedla svoje volitve. Zbiranje volivnih listov sta vršili dve listi. Prva JRZ si je izbrala za nosilca Novaka Nandeta, župana v Nevljah, ter združila na svoji listi zastopnike mesta in priključenih vasi. Nasprotna stranka JNS, ki je zadnja leta gospodarila v mestu, si ni upala nastopiti pod svojo pravo firmo — temveč se je skri-la za neodvisno gospodarsko listo, kateri na čelo je postavila znanega in uglednega tovarnarja Knafliča Antona. Ta lista je hotela združiti celotno meščanstvo in borbo proti naskakajočim okolišanom.

Volitve 12. decembra so prinesle listi JRZ sijajno zmago. Nande Novak je dobil 881 glasov, Tone Knaflič pa le 402. Volivna udeležba je bila 77 odstotka, kar kaže na hudo borbo. V občini smo imeli kar šest voliš. Glavno zanimanje je veljalo volišu v šoli, kjer je volilo le nekdanje staro mesto. Končni izid je bil: Novak 295, Knaflič 305. Do 5. popoldne je imela Novakova lista tudi na tem volišu stalno premoč. Po 5. so pa pristisnili rdeči delavci in glasovali za Knafliča. Lahko rečemo, da je na tem volišu zmaga la-

torizacija Knafličeve stranke, ki je imela na razpolago 5 avtomobilov. V zadnji uri je pripeljala na volišče toliko volivcev, da je ob izidu imela 10 glasov večine. Ti luksuzni avtomobili so zapeljali marsikatero volivca, ki se le redko vozi z avtomobilom, da je oddal glas motorizirani stranki. Posebno revežem iz naše ubožnice in volivcem iz Košič je prijala takšna vožnja.

Občani naše občine so z nestrpnostjo pričakovali razglasitev izida glasovanja. Na Glavnem trgu je bilo živahneje kot ob največji promenadi, čeprav je bilo neprijetno stati na snežni brozgi. Ko je predsednik volivne komisije dr. Zvokelj razglasil zmago liste Nandeta Novaka, je zavladalo nepopisno navdušenje in vzklikanje zmagovalcu Novaku. Mengeška godba je povzdignila to razpoloženje z dobro igro. Zbrani volivci so krenili v sprevodu z godbo na čelu po mestu, vzklikajoč zmagi in voditelju dr. Korošcu. Nad 300 gorečih bakel je dalo sprevodu nad vse lep vtis. Na trgu zbrani nasprotniki so vse to upoštevali in se temu primerno dostojno obnašali. Neki petelin je zaklical: »Dol Korošec!« Takoj je pristopil k njemu naš fant in ga čisto prijazno prosil, naj še enkrat »zinec« kaj takega, pa za odgovor ni bilo več časa, ker je petelin takoj odrtol.

Po končanem sprevodu so se ustavili naši volivci na trgu, kjer jih je z balkona »Kamniškega doma« pozdravil izvoljeni nosilec liste Novak Nande in se jim zahvalil za zmago in zaupanje.

Volitve so se vršile v najlepšem redu. Spoštovani JNS in vsemu meščanstvu smo s temi volitvami dokazali, kako resno pojmuemo volivno svobodo.

Občinske volitve na Igu

so se vršile v nedeljo v najlepšem redu in miru, s sijajno zmago naše liste in v veliko razočaranje naših političnih sosedov, ki bodo v novem občinskem odboru imeli kar dva odbornika. To so bile res volitve: popolna svoboda za vse; tudi JNS pristajši so smeli svobodno agitirati, svobodno so letali od vasi do vasi, od hiše do hiše in mlo prosili za glasove. Listo so z največjo težavo v zad-

Telovadna akademija v Kranju

Kranj, 12. decembra.

Osem let prisilnega spanja je minilo. Naše telovadnice in dvorane so zopet oživele. V njih se razvijajo mlade sile fantov in deklet v njihovo duhovno in telesno rast. Vsak fant in vsako deklo pa noče javno pokazati svojega znanja, sile in sposobnosti in tako so nam tudi fantje našega fantovskega odseka in dekleta dekliskega krožka pripravili večeraj zvečer prijetno iznenađenje s prav dobro uspešo telovadno akademijo.

Že pred pričetkom akademije so se pričeli zbirati številni odličniki in prijatelji naših fantov in deklet. Med njimi smo opazili okrajnega načelnika g. Lipovčiča s soprogo, kranjskega mestnega župana gosp. Karla Česnja, starešino okrajnega sodišča g. Fajfarja, dekana g. Matijo Škerbca in druge.

Točno ob napovedani uri se je pripeljal s svojim avtomobilom pokrovitelj prireditve ban g. Marko Natlačen, ki ga je množica burno pozdravila. Dva najmlajša junaka v gorejskih narodnih nošah sta g. banu poklonila šopek rdečih nageljnov. Predsednik fantovskega odseka g. Marjan Rogac je v lepo zasnovanem govoru pozdravil pokrovitelja akademije g. bana ter se mu zahvalil za naklonjenost s tem, da se je odzval njegovemu vabilu in jih s svojim obiskom počastil. Po pozdravu drugih odličnikov se je obrnil proti občinstvu in krepko ter jedrnat izrazil svoj program:

»Osem dolgih in žalostnih let je minilo, odkar je bil zadnji telovadni nastop v tej dvorani. Danes je zopet nov duh zavel med nami, duh svobode, duh slovenski, duh jugoslovanski. Prizgali smo zopet plamenice vere v Boga, zvestobe narodu in državi. Ta duh nam daje moči, da se v njem urimo in zmagujemo. Ni naše delo samo telesnovzgojno, urimo tudi duha, kajti zavedamo se, da danes zmaguje le duhovno močen človek. In nas vodijo načela krščanske izobrazbe, iz nas raste fantovstvo in deklstvo, ki je vsak hip pripravljen dati Bogu, kar je božjega in kralju, kar je njegovega, pri nas se vzgaja mladina, ki je versko zavedna in ki je tudi narodno zavedna in je pripravljena braniti vse, kar je slovenskega in državnega. Z današnjo akademijo pa se hočemo predstaviti in povedati, kaj smo in kaj hočemo, hočemo dokazati, da smo mladi in delavni in da je bodočnost naša. To bo dalo ognja nam samim, vzbudilo pa bo voljo tudi pri vseh tistih, ki so v letih sile in pritiska omahnili in popustili. Tako upamo, da se bo ob letu naše številu vsaj podvojilo. Prepričani smo, da bodo zdaj sprevajali tudi starši in vzgojitelji, da je mesto njihove mladine v naših vrstah. Pot, po kateri hodimo, je prava, pokazal nam jo je naš veliki Krok, po njej nas je vodil neustrašeni borec Anton Bonaventura Jeglič in na tej poti neomajno zaupamo našemu osvoboditelju dr. Korošcu. Hočemo delati, hočemo živeti! Svoje sile hočemo žrtvovati Bogu in narodu. To je naš program, to je naše delo, to je naš cilj in z nami je Bog! Bog živi!« Velik aplavz in odobravanje je nagradilo g. predsednika.

Kot prvi so nastopili naši najmlajši z vajo »konjičke«. V radost starejših in predvsem njihovih staršev so z lahkoto in prepričevalno pridobili simpatije vseh. Njim so se pridružile deklice s smrekovimi vejicami, od katerih je ugodoma ena v imenu čete najmlajših pristopila h g. banu in vidno vzradočenemu izrekla pozdrav ter željo, naj jim varuje svobodo, da bodo z veliko silo in poletom li svojim ciljem nasproti. Nadaljnji spored je pokazal predvsem proste vaje vseh oddelkov, vmes pa so bile razvrščene različne simbolične vaje. Medtem ko so pri prostih vajah pokazali vsi lepo enotnost, strumnost in način njihovega telesnega vezbanja, smo iz simboličnih vaj spoznali, da njihovo telesno vezbanje niso samo giba telesa, ampak da hočejo predvsem pokazati svoje notranje doživljanje in da so izraz njihovega duha. Med temi vajami je težko izreči sodbu, ali je lepša »Gor« čez izorok, ki so jo izvajale članice, ali je lepša »Oj Dobrodo...«, ki so nam jo pripravili člani. Z obudovanjem smo spremljali tudi vajo članic »Nebo žari«, s katero so nam pokazale občutje ob zadnji vojni vihr. Prijetno presenečeni smo bili, ko so nastopili naši mornarji — člani in nam pokazali vrednost in pomen našega morja. Pri vseh navedenih štirih točkah je ubrano so deloval pevski odsek Prosvetnega društva in nam občutno podčrtal pomen vsake. Najlepše

njih dnevi sestavili. In kakšno listo! Ko je nekdo od naših bral njihove kandidate, je zaklical: »Može in fantje, čuvajmo lžansko obščino!« Grozili so pred volitvami, da bodo prišli na dan volitev na Ig vsi iz Golega z noži in da bo tekla kri. Propadli so in mi smo zmagali. Pri obč. volitvah 1933 in 1934 so delali najhujše nasilje, orožniki so bili takrat od jutra do večera v popolni zaposlenosti; noben naš mož ali fant ni smel še govoriti ne, kaj šele agitirati. In pri sedanjih volitvah: orožniki smo videli samo pri njihovem pribodu zjutraj in odhodu zvečer, niti eden orožnikov ni bil zaposlen, lepo mirno so lahko sedeli v svoji sobi. Tako smo zmagali v poštenem boju brez vsakega nasilja, brez ovadb, brez aretacij. In zato smo na to in tako našo zmago res ponosni in iz srca veseli. Takoj po končanih volitvah so odšli v sprevodu vsi naši možje in fantje v dvorano, kjer smo na dostojen način ob največjem navdušenju proslavili važen in veliki dan naše zmage. Nabito polna dvorana je kar gmelna vzklilo: »Živio naš voditelj dr. Korošec, živio naš minister dr. Krok, živio naš župan Merzel!«

Volitve v Slov. Konjicah

Volitve za združeno občino Slov. Konjice so potekle povsem mirno in v popolnem redu. Vložena je bila samo ena lista z nosilcem Ivanom Šelihom (JRZ). Opozicija se sploh ni upala spustiti se v volivni boj, marveč se je raje »častno« umaknila s pozorišča za kulise. Tam je bila zelo vneto in delavna in agitirala za abstinenco. Pri tem je napadala in sramotila kandidate na Šelihovi listi po časopisih, še bolj pa z letaki. Zlasti zadnjo noč na nedeljo so nasuli po cestah letakov, ki pa so dosegli malo uspeha.

Udeležba je bila zelo velika, kljub temu, da zaradi ene same liste ni bilo bojnega razpoloženja in kljub nenadoma zapadlemu velikemu snegu. Od 1617 volivnih upravičencev jih je prišlo na volišče 1187 (73 odstotkov). To pomeni, da se občani dobro zavedajo gospodarskega in narodnostnega pomena nove občine. Novi odbor se torej naslanja na tri četrtine volivcev, kar mu bo v veliko oporo pri njegovem delu.

Opozicije v novem odboru ni. Ni si upala na odprto bojno polje. Vse kaže, da bo skušala rovariti za hrblom, kar je najbolj pokazala v »Novi dobi« z nizkotnimi napadi na poštene in ugledne kandidate JRZ. Da volivci njih nakanam ne nasedajo, je pokazala velika volivna udeležba.

kompozicijsko in po izvedbi so bile vsekakor vaje s štiti mladcev, ki so zato želi upravičeno tudi največji aplavz.

Pri orodni telovadbi so se nam predstavili naši fantje v izredni meri s svojo gibčnostjo. Ne vemo, ali bi se bolj čutili elegantnim premetom s prožne deske, ali izrednim in težkim izvedbam naših mednarodnih tekmovalcev. Na vsakem orodju so nam fantje pokazali celoten razvoj telesnega vezbanja, in to osnovne gibe, naker so mednarodni tekmovalci povezali osnovne gibe z najtežjimi in nam tako vzbudili upanje, da se bodo drugo leto na stadionu med inozemskimi konkurenti močno uveljavili.

Vihar aplavza je vedno doživel naš preizkušeni mednarodni tekmovalec, vsem prisotnim dobro znani g. Varšek Jeseniški fantje pa so dokazali, da so mu po vsem ravnopravni in da mora g. Varšek z njimi na vseh tokmah v bodoče računati.

Spored se je zaključil s skupino, v kateri so se vsi sodelujoči oddelki povezali v eno enoto in nam iz krepkih grl podčrtali njihovo državno zavednost s himno »Bože pravde«, ki so jo vsi prisotni stoji poslušali, naker so nam v slovo zapeli še svojo himno »Dvignite Orle«. Val navdušenja je prevzel vse navzoče, ki so krepko in dolgotrajno s ploskanjem in klici Bog živi nagradili res lep uspeh naših fantov in deklet.

Fantovskemu odseku in dekliskemu krožku v Kranju pa se zahvaljujemo, da sta nam pripravila tako lep večer ter jima želimo v bodočnosti obilo uspehov, čeprav dosedaj niso imeli, razen osebnih simpatij, nikakih javnih ali celo državnih podpor, kot jih imajo druge telesnovzgojne organizacije. Bog živi!

Raztrgana drž. zastava v Laškem

Celje, 13. dec.

Že davno je slovenska javnost ostro obsodila one, ki so nam jemali najosnovnejše pravice narodne samobitnosti, one, ki so nam vsajevali v naše šole srbskohrvatske knjige, ki so prepovedovali prireditve na »verski in plemenski podlagi«, one, ki so prepovedovali izobezbanje slovenske zastave, razpuščali prosvetne organizacije itd. Toda v tistih časih nismo smeli dvigniti niti enega glasu protesta, kajti že je stal za hrblom žandar, že smo bili zapisani kot protidržavni elementi. A kljub temu smo trdno vedeli, da tako pač ne sme biti dolgo. In nismo se motili. Politični mrliči pa, ki je odigral svojo vlogo pod plaščem zakonov in pesti, še ne miruje. V tem zadnjem dihu pa ste pokazali vi, »jugoslovanski jeenesarjci«, svojo moralo v žarki luči. Dokazali ste tolikokrat, da vam niso svete niti najsvetejše stvari, da zaničujete slovenstvo in vse, kar je z njim v zvezi. Vedeli smo, da znate trgati simbol slovenstva, slovensko zastavo, čeprav obsojamo take in podobne zločine iz dna srca. Toda ni vam dovolj. Ni vam žal, da je padla žrtev slovenstva, katoliški akademik, ne gane

Velika tatvina v Mariboru

Tatovi odnesli za 170.000 din plena

Maribor, 13. dec.

Kakor smo že poročali v današnjem »Ponedeljskem Slovincu«, je bila izvršena večeraj v popoldanskih urah sredi Maribora drzna tatvina, ki je prinesla vlomilcem ogromen plen. Vlomljeno je bilo v stanovanje trgovskega potnika mariborske trdnje Berndorf gosp. Aleksandra Watzke, ki stanuje v hiši svojega tasta trgovca Bernharda na Aleksandrovi cesti 17. v II. nadstropju. G. Watzek je bil v nedeljo popoldne s svojo ženo izven doma. Ker je malo pred 16 uro odšla tudi služkinja, ki je stanovanje za seboj zaklenila, ni bilo v času od 16 do 18 nikogar doma. Prav v tem času je bil izvršen vlom, pri katerem sta bila zaposlena po dosedanjih ugotovitvah dva svedrova. Malo po 18 se je gosp. Watzek vrnil domov, pa je našel stanovanje odklenjeno ter vse razmetano. Takoj je bila obveščena policija, ki je pričela nemudoma s preiskavo.

Škoda, ki so jo povzročili vlomilci g. Watzke, je ogromna ter je obseg vlomja za maribor-

Mogočen shod JRZ v Ljutomeru

Velika množica mož in fantov je v nedeljo po osmi masi drla v katoliški dom, da izkaže zborovanju svojo naklonjenost g. dr. Antonu Korošcu in njegovemu bodočemu županu g. Francu Slaviču.

Shod je vodil zelo spretno nosilec JRZ liste ob sedanjih volitvah g. Slavič sam. Viharno aplavdiran od množice je pozdravil senatorja g. Fr. Smodeja, okrajnega glavarja g. Fr. Farčnika in vse volivce ter opravičil ministra g. dr. Miha Kreka, ki bi se rad udeležil shoda, pa je bil zadržan. Podal je besedo senatorju g. Smodeju, ki je imel važen govor o politiki sedanje vlade. Poudarjal je važno stališče stranke JRZ, ki ji moramo pomagati s svojim sodelovanjem ramo ob rami. Omenjal je proslulo JNS-kliko, ki je imela vodstvo vlade dolgo let v svojih rokah samo za to, da je praznila državne blagajne in pripeljala stanje Jugoslavije v prepad. Edina rešitev je bila ta, da se je vzelo orožje tem mogotcem iz rok in da se je pod sedanjim ministrskim predsednikom g. dr. Stojadinovičem zboljšalo stanje, ki je pripeljalo do zboljšanja političnega življenja. S težavo si je sedanja vlada pridobila večino v skupščini in v senatu. Vse pa po modrosti dr. Stojadinoviča, Spaha in našega voditelja dr. Antona Korošca (viharno odobravanje). Govoril je o konkordatu in o podkivanju in lažeh, ki so jih trosili JNS-arji proti konkordatu. Živimo v dobi raznih kriz, toda ako bi JNS znala vsaj malo gospodariti, bi naš narod tako globoko ne padel v dolgove kakor je. Znali so samo prazniti blagajne in ko so izpraznili državne blagajne, so pustili ubogo Jugoslavijo JRZ stranki in njenim voditeljem, da ji pomorejo. Za časa vlade JNS so bile vse sosedne države nam sovražne, zdaj so okoli nas sami prijatelji, s katerimi se sklepajo trgovske pogodbe in vse to po spretnosti dr. Stojadinoviča. Naše državne finance so aktivne. Vlada je rešila zakon o zaščiti kmeta in rešuje invalidski zakon. Govoril je o taktiki dr. Mačka in njegovem sporazumu z opozicijo. G. senator je končal: Kakor so se naši pradedje borili za svoje narodove pravice, se bomo tudi mi borili za nje in jih nikdar pustili ne bomo.

Za njim je govoril g. Franc Snoj iz Gornje Radgone, ki je omenjal važnost združevne mestne in okoliške občine v Ljutomeru. Povsod naj vlada volja ljudstva in ne samo zadnji ostanki JNS-arjev, ki jih že skoraj ni več. Z združitvijo je pomagano vsem slojem, kmetom in obrtnikom. Ena fara in ena občina. Razne doklade, ki so bile prej od 65—90%, se znižajo na 40—45%. Naši nasprotniki, ki so vedno delali z goljufo, ko so kupovali glasove z Judeževimi groši, s kupicami vina in s tobakom, sleparijo tudi sedaj. Pri sedanji vloženi listi so ponaredili podpis nekoga viničarja, ki ni nikdar podpisal. Vendar je sodnija v Ljutomeru to listo potrdila. (Vpitje: Sramota, dol z goljufo!) Danes se uživajo svojo zadnjo nedeljo tudi naši ljutomerski JNS-arji v vodstvu in nikdar več (viharno ploskanje). Prihodnjo nedeljo pa odda vsak glas našemu poštenjaku g. Francu Slaviču, ki je odločen pristati dr. Antona Korošca in ki bo dobro skrbel za dobrobit vseh slojev v naši veliki ljutomerski občini.

Potem je g. Franc Slavič zaključil shod z geslom: Vsi na delo, vsi za dr. Antona Korošca in vsi za zmago!

Shod je potekel v najlepšem redu, četudi so bili nekateri plačanci poslani po JNS-arjih, da bi shod motili, pa so bili tihi in mirni. Laž pa, ki je zabeležena v nedeljskem »Jutru« o 10—15 udeležencih na sestankih JRZ, pa je taka kakor trditve o zmagi prihodnjo nedeljo. Volivci! Vsi na delo in vsi za našega bodočega župana — Slaviča!

Vedno lepo ostriženi in dobro obriti so gospodje, ako posejajo brivnico

Aleksander Gjuđ

Ljubljana, Kongresni trg 6 (poleg kino Matice)

vas, da je bila »triumfalna« pot vašega gospoda Pera po Sloveniji okrvavljena, morali ste vi, jugoslovanski lažipatrijotje, spraviti se na državne zastave. En sam primer vam navajamo, primer v noči med 19. in 20. junijem v Laškem, o katerem je končno že po drugi razpravi spregovorilo okrožno sodišče v Celju.

Danes sta se zagovarjala pred sodnikom poedincem g. dr. Lobetom, Kačič Stanko in Hlebec Karel, ki sta ob priliki svečanosti razvijta prapora Slovenskega prosvetnega društva raztrgala in oskrnila državno zastavo.

Razprava na okrožnem sodišču je bila tajna, sicer bi se marsikaj napisali. Zagovornika g. dr. Dominika Drnovška iz Laškega je danes zelo zabolelo, ko je videl, da je prišel k čitanju obsodbe tudi dopisnik »Slovenca«. Gospod pravnik je opozoril gospoda sodnika, da je razprava tajna, naker ga je g. sodnik zavrnil, da je sodba javna. Sodišče je obsodilo Kačiča Stanka po členu 4. za zaščito države na 20 dni zapore in 200 dinarjev denarne kazni, Hlebeča Karla pa na 30 dni zapore in 100 din denarne kazni nepogojno.

ske razmere nenavaden. Vlomilci so odnesli vložno knjižico Prve hrvatske štedionice, glasečo se na 107.000 din, potem pa razne zlatnine v vrednosti 70.000 din. Med zlatnino so bili večinoma stari zlatniki, in sicer: jubilejni avstrijski za 100 kron, 1 navaden avstrijski za 100 K, 1 madžarski za 100 kron, 1 avstro-madžarski za 100 kron, 3 USA po 20 dolarjev, 1 za 10 dolarjev in 2 po 2 dolara, 2 avstrijska suverena, 10 turskih zlatih funtov, 3 angleški funti, 10 avstro-madžarskih po 20 kron in 30 po 10 kron, 3 belgijski zlatniki po 20 frankov, 1 kanadski zlatnik Jurija V. za 5 dolarjev, 1 nov avstrijski zlatnik za 25 šilingov, 1 zlatnik kralja Milana za 20 dinarjev. Poleg tega so bili nekateri novci in predmeti muzejske vrednosti, tako 1 bizantski zlatnik cesarja Teodozija, 1 zlatnik albanskega vladarja Skenderberga, zlat starinski kitajski prstan, zlat venecianski prstan, starinska moša srebrna ura in razni drugi zlati in srebrni predmeti.

Za vlomilci manjka do sedaj vsaka sled

Drobne novice

Koledar

Torek, 14. decembra: Konrad Ol.; Spiridion, (Dušan) opat.
Sreda, 15. decembra: Kvatre, Kristina, dekla; Valerijan.

Osebnosti

— Višji državni strokovni izpit za nastavnike mešanskih šol so opravili v decembrskem roku na višji pedagogski šoli v Zagrebu: gđ. Ela Grim iz Trčica, Marija Drnovšek iz Novega mesta, Ema Scheithauer iz Slovenjegra Gredca, Dragotin Gliha iz Krškega ter Joško Tomažič iz Celja. Cestitamo!
Poroka. V soboto, 11. t. m., sta se ob navzočnosti mnogoštevilnih znancev in prijateljev poročila v frančiškanski cerkvi v Ljubljani gđ. Majda Estova in g. dr. Stane Zajec. Bilo srečno!

Krasna božična razstava

keramike, stekla, porcelana

Najlepši okraski, nabožni in drugi kipi, vaze v keramiki, porcelanu in steklu, najrazličnejši jedilni pribori itd.

F. KOLMANN

LIUBLJANA
Mesni trg

— Praktični učiteljski izpit na državni učiteljski šoli v Mariboru, ki se je vršil od 25. novembra do 7. decembra 1937, so opravili sledeči gg. učitelji: pripravniki (ice) Apil Natalija iz Reke, Božiček Edo iz Griž, Bregar Ljudmila od Sv. Ožbolta na Dr., Budja Angela iz Slov. Bistrice, Ebenspanger Pavla iz Tišine, Faininger Lizika iz Brezna, Fritz Ivana iz Zreč, Gajšek Ema iz Koblja, Janežič Frančiška iz Nove cerkve, Kert Josip iz Pilštana, Kene Josip od Marije Snežne, Klun Angela iz Gaberja, Korosec Drago iz Dobja, Kramer Slava od Sv. Lovrenca na Dr. p., Lenčak Dušan iz Zavrča, Lešnik Marjeta iz Lipovcev, Majcen Ana s. Klotida iz Celja, Medved Alojzija z Gomilkega, Medved Anton iz Ruč, Mejak Alice z Gomilkega, Petek Vera iz Zaleca, Pipp Bogomira iz Zetla, Podvalšek Marija iz Zetla, Podjaveršek Antonija iz Nove cerkve, Primožič Marija od Sv. Marka n. Pluja, Primožič Rudolf od Sv. Marka n. Pluja, Romih Vekoslava iz Topolšice, Selko Vinka od Sv. Marka n. Pluja, Stepihar Elza iz Fokovcev, Stres Gvidon iz Lokovice, Stuhce Pavla iz Ribnice na Poh., Stukelj Ivan od Sv. Duha na Stari gori, Susman Angela iz Zgornje Ponikve, Šebart Franjo iz Mežice, Strubelj Karel od Sv. Andraža v Halozah, Svigelj Ladislava iz Mežice, Toplak Juro iz Braslova, Trost Klotilda iz Limbuša, Uračič Justina iz Pleševca, Veljak Anica iz Polja, Vrečko Miroslov iz Pečarjevcev, Vuk Anton od Sv. Eno, Zajec Marija iz Nove cerkve, Zomer Frida s. Pragerkega, Zličar Fran od Sv. Andraža v Slov. goricah. — Reprobranih je bilo 12 kandidatov. Praktični zabavilski izpit je opravila dne 30. novembra t. l. gđ. Lužnik Ana iz Stor.

— Proti trdi stolici in zlati žili, združeni z navalem krvi, utripanjem srca in glavobolom je naravna »Franz-Josetova« grenača voda že od davnine preizkušeno domače sredstvo. Prava »Franz-Josetova« voda milo učinkuje in sigurno отвара, a vrhu tega tudi v zastarelih slučajih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30147/35.

— Knjige Goriške Matice za leto 1938. Po dolgem presledku so letos zopet izšle knjige, ki jih je izdajala svojčas imenovana družba v Gorici. Te so: Koledar za l. 1938; Trnovci Josip, Dobro, bolje, najbolje, prispevki iz raznih panog znanosti in tehnike; Lažlivi baron Münchhausen; France Bevk, Ubogi zločed, povest; Grazia Deledda, Sardinske novele. Vsaka knjiga velja 12 din in se dobi tudi v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

— Razpis III. licitacije za nabavo tiskovin. Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani razpisuje na osnovi čl. 94 zakona o državnem računovodstvu III. javno ofertno licitacijo za nabavo tiskovin. Licitacija se bo vršila v skrajšanem roku, dne 29. decembra 1937 ob 11 v sobi št. 21, II. nadstropje kralj. banske uprave, Bleiweisova cesta 10, pod istimi pogoji kakor I. in II. licitacija. Kavejci v višini 5%, odnosno 10% ponujene dobave je položiti pri blagajni finančnega oddelka kraljevske banske uprave v Ljubljani. Zapečatene ponudbe, taksirane po tar. post. 25 zakona o taksah, potrdilo o zadržateljski sposobnosti, potrdilo o poravnavi vseh zapadlih davkov in priznanico o položeni kavejci je izročiti na dan licitacije med 10 in 11 predsedniku licitacijske komisije. Ponudnik mora v ponudbi izjaviti, da so mu pogoji znani in da na nje pristaja. Na ovitek ponudbe je napisati »Ponudba za nabavo tiskovin«. Pogoje in seznam tiskovin dobe zainteresirani vsak dan med uradnimi urami v ekonomatu kralj. banske uprave, soba št. 33. — Iz pisarne kralj. banske uprave, v Ljubljani, dne 10. decembra 1937.

Za preproge trajna SMYRNA VOLNA

Toni Jager — Kongresni trg 1 — Ljubljana

— Šoferjem dravske banovine. Brezplačni pettedenski tečajni pouk o Dieslovih motorjih, ki bo dvakrat na teden, se prične 7. januarja 1938 ob 19.30 na srednji tehnični šoli v Ljubljani, priliječi, desno, soba št. 5. S seboj je treba prinesiti pisalni pribor. Ker je ta tečaj namenjen vsem šoferjem v dravski banovini, se vabijo tudi šoferji, ki niso člani podpisane Zveze. Namen tečaja je podrobno poučiti šoferje o sestavi in delovanju Dieslovih motorjev. Ker bo to v korist vsakemu šoferju, bi Zveza pripravila čim večjo udeležbo. Prijave sprejema do 2. januarja Zveza šoferjev dravske banovine v Ljubljani. — Po kratkem delovanju letelih cestnih policijskih kontrol se opaža že znatno zboljšanje discipliniranega prometa na deželi. Žal pa moramo ugotoviti da prometna disciplina v Ljubljani kot splošno mestu dravske banovine vedno bolj potlačena ter so dokaz temu vedno bolj množične se

nesreče in nezgode. Želeli bi, da bi banska uprava storila tudi v mestu energične korake ter enkrat za vselej uvedla red in disciplino in to v največji meri za kolesarje in pešce, ker le ti so največji vzrok nesreč in množičnih se nezgod. Promet narašča z vsakim dnem. Zato bi bilo potrebno, da se takoj začne energično vzpostavljati reda in discipline, ker v nasprotnem primeru bi bilo to z vsakim dnem težje. Od merodajne strani smo bili opozorjeni, da letišča policijska kontrola ustavlja vozače motornih vozil, ki nimajo potrebnih dokumentov. Dokumenti so zato izstavljeni, da se vsak vozač lahko izkaže. Zato pozivamo vse šoferje, katerim je do tega, da se uvede končno red in disciplina, da nosijo vedno in povsod potrebne dokumente, osebne in vozovne, s seboj. Obenem apeliramo na vse šoferje, da se strogo drže cestno-policijskega reda, ker v prvi vrsti se moramo sami držati reda v prometu, potem lahko zahtevamo red in disciplino od drugih. — Zveza šoferjev dravske banovine.

— Za novo cerkev na Martinjem vrhu so darovali: župni urad Nova Cerkev pri Celju 30 din, Jerman, kaplan 10 din, Drole Martin 50 din, Rozman Jože 10 din, Kalas Daniel 10 din, Čebanšek Jakob 10 din, neimenovana 100 din, msgr. Umek Mihael 50 din, Čuk Karel 5 din, župni urad Kranjska gora 5 din, Zajec Janez 20 din, Zajec Marija 100 din, župni urad Velika Poljana 5 din, Pečarič Martin 20 din, dr. Potočnik Ciril 50 din, Meško Fr. Ks. 14 din, Ferjančič Fran 20 din, Tome Alojzij 20 din, župni urad Dovoje 30 din, župni urad St. Janž na Drav. polju 10 din, župni urad Vitanje 10 din, Kraljič Stefan 10 din, župni urad Sv. Jodert nad Laškimi 50 din, Strah Jožef 10 din, Goldschmied Karel 20 din, Skebe Silvo 10 din, Doberšek Franc 20 din, Pajžler Alojzij 20 din, Kristanc Leon 20 din, msgr. Premrl Stanko 30 din, Kržišnik Cilka in Angela 200 din, Zolner Alojzij 10 din, župni urad Studenice pri Poljčanah 10 din, neimenovani 100 din, rektorat Uršul. cerkve v Sk. Loku 30 din, župni urad Kopan 20 din. Vsem darovalcem Bog stotero povrni. Prepričani smo, da se bodo odzvali naši prošnji še novi dobrotniki in nas po svojih močeh podprli pri našem delu. — Gradbeni odbor.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josetove« grenače.

— Udeležite se skupnega potovanja na 34. mednarodni Eucharistični kongres v Budimpešti, ki ga priredi Turjsko-prometna sekcija Kluba Esperantistov v Ljubljani, Dvořakova ulica 8. Zahtevajte Brezplačna pojasnila in spored potovanja.

Liubljana

Dne 14. decembra 1937.

Gledališče

Drama. Torek, 14. dec.: zaprto. (Gostovanje v Celju: Firma). — Sreda, 15. dec.: »Simkovi. Red Sreda. — Četrtek, 16. dec.: »Bela bolezen. Red B. — Petek, 17. dec.: ob 15 »Firma. Dijaški predstava po globoko znižanih cenah od 14 din navzdol. Izven.

Opera. Torek, 14. dec.: »Lucia di Lammermoor. Red B. Gostujeta gđ. Župeževa in g. Manoševski iz Zagreba. — Sreda, 15. dec.: »Gorenjski slavček. Red A. — Četrtek, 16. dec.: »Anđel. Red Četrtek.

Predavanja

Filozofsko društvo v Ljubljani priredi v soboto svoje drugo predavanje. Predaval bo šef prim. v pok. dr. Franc Derganc: »Filozofija in medicina«. Predavanje bo v soboto, dne 18. decembra, v mineraloškem inštitutu na univerzi ob 18 pop. Vabljeni vsi, ki se zanimajo. Vstop prost.

Društvo rokodelskih mojstrov v Ljubljani bo imelo v sredo, 15. t. m. ob 8 zvečer v dvorani Rokodelskega doma, Komenskega ulica 12 predavanje o delavskem zavarovanju. Predaval bo g. R. Smersu. Ker je to vprašanje za vsakega obrtnika zelo važno, zato naj se ga vsi člani in prijatelji društva zanesljivo udeležijo.

»Akademski odsek Jugoslovansko-češkoslovaške lige v Ljubljani, ima občni zbor v četrtek, 16. dec. ob 20.30 v lokalni lige v Kazini. Članstvo in novinci vabljeni.

Predavanje Prirodoslovnega društva. O »arteriosklerozo« odnosno poapnenju našega žilja bo v dvorani Delavske zbornice predaval v četrtek, dne 16. t. m. ob 20 g. docent dr. Ivan Matko, šef internega oddelka splošne bolnišnice v Ljubljani. Ker vlada za predavanje izredno zanimanje občinstva, se bo vršilo v veliki dvorani Delavske zbornice. Zaradi tega bo dvorana odprta že od 19.30 dalje.

Frančiškanska prosveta v Ljubljani priredi v torek, 14. decembra ob 8 zvečer v frančiškanski dvorani planinsko predavanje s krasnimi skiptičnimi slikami »Po severnih deželah«. Predava g. prof. Janko Makar. Predprodaja vstopnic v pisarni »Pax et bonum« in sicer: sedeži po 3 din, stojšča po 2 din. Člani z legitimacijami običajen popust.

Sestanki

Dekliški krožek prosvete Ljubljana-mesto ima drevi točno ob 8 sestanek v Bernardinovi sobi v frančiškanskem kolegiju. Tovarišice, pridite vse in točno!

Lekarne

Nočno službo imajo lekarne: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva c. 20 in mr. Murmayer, Sv. Petra cesta 78.

Srajce, kravate, karnišnik, Nebotičnik.

1 Karitativna zveza v Ljubljani vlijudno vabi člane in članice karitativnih organizacij in vse prijatelje krščanske dobrodelnosti k prvemu letošnjemu predavanju, ki bo danes, v torek, 14. decembra, ob 8 zveč. v beli dvorani hotela Uniona. Predava g. konzist. svetnik Janez Kalan o temu: »Apostolstvo bolnikov«. Vstop prost.

1 Katehetski sestanek bo drevi ob pol osmih v srebrni dvorani hotela Uniona. Referira g. epiri. ritual Fr. Koretič o temu »Življenje svetnikov pri verouku«.

1 Pedagoški tečaj za starše na Viču. V torek, 14. t. m. predava g. Alojzij Hreščak »Dom in otrokovo šolsko delo«. Vstop prost.

1 Združenje dimnikarjev v Ljubljani poziva vse svoje ljubljanske in okoliške člane, da se udeležijo pogreba pokojnega podpredsednika tovariša Setine Luke. Pogreb bo v sredo, 15. t. m. ob 14 izpred hiše Jelovškova ulica 2. Vabimo k udeležbi pri pogrebu tudi izvenljubljanske člane in dimnikarske pomočnike. — Predsednik združenja.

1 Kino Sloga, tel. 27-30. Simone Simon in James Stewart v prekrasnem filmu pariškega oddemlja »V sedmih nebesih«.

Trgovci!

Zlata nedelja bo pokazala, da ste imeli prav:

OGLAŠI V SLOVENCU ZALEŽEJO!

1 Društvo Dom slepih v Ljubljani opozarja svoje člane in prijatelje na svoj redni letni zbor, ki bo prihodnji torek, 21. decembra ob 15.30 (pol štiri popoldne) v magistratni posvetovalnici po običajnem redu, le volitev novega odbora ne bo. — Odbor.

KINO MATICA

Telefon 21-24.

Vesela filmska komedija

NJENA VELIKA MATURA

Hans Moser, Gusti Huber, Theo Lingens. — Najnovejši žurnal!

Predstave danes ob 16, 19.15 in 21.15:

(Unentschuldigte Stunde)

1 Nov moderen škroplni avto mestne obline. Pred nekaj dnevi je prispel v Ljubljano z Dunaja nov moderen škroplni avto, ki ga je mestni občini dobavila znana tvrdka Viktor Bohinjec, Ljubljana, Tyrševa cesta 12. Novi škroplni avto je najmodernejši v Jugoslaviji in je znamke Gräf & Stift z Dunaja, škroplne naprave pa je izdelala tvrdka F. Hock, tudi na Dunaju. Kotel za vodo sprejme 5000 litrov vode, katero brizga naenkrat v širini 20 metrov. Najbrž ni v vsej Sloveniji ceste, ki bi je novi avto temeljito ne namočil z eno vožnjo. Avto ima 6 cil. Dieselmotor 95 k. s. na nafto. Škroplilnica ima avto v zadnjem delu in spredaj pred hladilnikom. Posebnost novega škroplnega avtomobila je naprava za čiščenje asfalta, ki jo ima avto zadaj. Spredaj se lahko montira snežni plug. Avto ima tudi motorno črpalko in precej metrov cevi, tako da lahko črpa vodo iz reke ali potoka. Avto je v teh dneh napravil že več poizkusnih voženj, ki so se izborni obnesle. Mestna občina je z novim škroplnim avtomobilom uspešno izpolnila svoj park škroplnih avtomobilov. Tvrdka Viktor Bohinjec je tudi to pot kakor zmerom nad vse kulantno in z veliko strokovno sposobnostjo izvršila dobavo avtomobila.

RAZSTAVA

splitskih preprog

v »Zvezdi« od 14. do 24. decembra

1 Nesreča v kuhinji. Bolnišnica je včeraj sprejela kuharico Marijo Modičevo z Rosljeve ceste 18. Modičeva je padla v kuhinji ter si zlomila desno roko.

1 Mlad tatič prijet. V Ljubljani živi družina, katere oče je sicer pošten mož, toda ima dvanajst otrok, na katere pač ne more tako zelo paziti. V družini vlada seveda velika revščina in za to ni čudno, da so otroci zašli na stranaka pota. Kradajo menda prav vsi, najhujši pa je 14-letni Milan. Deček je bistriga pogleda, toda zaradi tatvin skoraj neozdravljivo bolan. Milan je prišel komaj iz državnega zavoda za vzgojo mladine, ko je bil že zasačen pri tatvini. Milan je bil do sedaj prijet zaradi malih tatvin že najmanj 50 krat. Njemu policija pripisuje tudi večino tatvin obleke po šolskih garderobah, ki so se zadnje čase dogajale in ko so otrokom izginjali plašči, klobuki in galoše kar na debelo. Ko ga je policija prijela, je bil oblečen v dekliski plašček. Ukradel ga je na neki gimnaziji na hodniku. Deček je še trmast in zakrjujen ter je priznal samo to tatvino, vse druge, za katere policija skoraj točno ve, da jih je zakrivil Milan, pa odločno taji. Policija na primer točno ve, da je v neki trgovini ukradel celo košaro raznega blaga na prav preigran način. Slišal je namreč razgovor, ko je neki gospod pripovedoval svojemu znanцу, da je to košaro pustil v tej in tej trgovini. Milan je šel takoj v tisto trgovino in povedal, da ga pošilja gospod, naj mu prinese košaro. V trgovini so Milanu seveda gladko verjeli ter mu izročili košaro. Kam je Milan dal blago, ne ve razen njega nihče. Policija je Milana ponovno izročila nekemu zavodu za vzgojo pokvarjene mladine, o končni usodi tega zabredlega otroka pa bo končnoveljavno odločalo socialno ministrstvo.

Celje

1 Hamerjeva komedija »Firma« v celjskem mestnem gledališču. Drevi ob 8 uprizori ljubljanska drama v celjskem mestnem gledališču Hamerjevo veseligr »Firma« v treh dejanjih. Predstava je za abonma. Vstopnice se dobe v predprodaji v Slomškovi tiskovni zadrugi.

1 Apologetični krožek ima jutri zvečer ob pol 8 v Domu v Samostanski ulici redni sestanek. Na sporedu je predavanje »Dekle in njeno javno udejstvovanje«. Vljudno vabljeni!

1 Usmiljenim sročem. Brezposelni oče petih nepreskrbljenih otrok se obrača na vsa dobra srca, da mu po možnosti pomagajo s kakršnokoli podporo. Zelo bo hvaležen, če se mu nakloni kakšna ponošena obleka. Dobrotniki naj prinesejo vsa tozadnja darila v upravo »Slovenec«.

1 Na celjski Javni borzi dela dobi delo: 14 rudarjev, 2 mizarja, 2 čevljarja, 2 blapca, dve elužkinji, 3 delice, 3 kuharice in postrežnica.

1 Jutri ob 8 tori na 8 bo v Orlovskem domu skupni sestanek Fantoveškega oddelka. Pridite točno in sigurno!

1 Nesreče. V Lošperku pri Vitanju si je na lovu prestrelil s puško levi kazalec 41-letni Jevnišek Franc. Prst so mu morali v celjski bolnišnici odrezati. V steklarni pri Sv. Križu v Rogoški Slatini si je pri delu prerezal s steklom ušnici in nos 18-letni steklarski delavec Sojko Franc. Oskrbnik Vurja Dagoberd v Rogatu je padel in si nalomil več reber na levi strani.

1 Novi grobovi. V nedeljo sta v celjski bolnišnici umrli 11-letni sin železničarskega delavca Perko Karel iz Celja in 27-letna Elizabeta Slakan iz Ponorja pri Sv. Jurju ob Taboru. Truplo pokojnice so pripeljali v domačo laro. Včeraj je izdihnil svojo dušo 74-letni dninar Janez Gradišnik iz Vode pri Kalobju. — Naj jim bo zemlja lahka — preostali nam še iskreno sočutilje!

Maribor

1 »Miklova Zala«, ki jo je uprizoril Ljudski oder v nedeljo popoldne v dvorani na Aleksandrovi cesti 6, je neopracovano dobro uspela. Iako režiser Brumen, kakor igralci so svojo nalogo rešili nadvse dobro ter zaslužijo vso pohvalo. Za uprizoritev je vlado izredno zanimanje. Ker so bile vse vstopnice razprodane že v predprodaji, je bil popoldne predstavo ogromen naval na blagajno, pa so ljudje morali žal odhajati, ker ni bilo več prostora. Ker si mnogo ljudi v nedeljo ni moglo ogledati predstave, se je Ljudski oder odločil, da jo ponovi v nedeljo, dne 19. dec. ob osmih zvečer. Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji, da ne bo potem predstavo takega navala na blagajno.

1 Veleposelstvo na dražbi. Te dni je bila v Račah pri Mariboru dražba nekdanje Bachlerjeve graščine. Veleposelstvo v gradom vred je izdrazil Pokojniški zavod v Ljubljani, ki je bil intabuliran za večjo vsoto. Pred vojno je bilo Bachlerjevo veleposelstvo eno največjih in najvzorneje urejenih v mariborski okolici. Slovelo je zlasti zaradi kornjere. Agrarna reforma in pa težke povojne razmere so pa spravile lastnika v dolgove, iz katerih se ni mogel več izklopiti.

1 SSK Maraton. Drevi ob 7 sestanek šahovske sekcije v klubskih prostorih v Sodni ulici 9.

1 Delavci mariborske železniške delavnice že zelo težko pričakujejo izplačilo povišanja, ki jim je bilo priznано že z novembrom, pa ga do sedaj

še niso prejeli. Zelo bi železniška uprava ustregla delavcem, če bi jim povišanje izplačala pred božičnimi prazniki.

1 Resnica o »sijajnem« shodu JNS v Hočah. Poslanec Mravlje je priredil v Hotinji vasi in v Hočah dva shoda pristavev JNS, ki sta po poročilu »Jutra« in »Mariborskega večernika« sijajno uspela. Kakšen pa je bil ta sijaj v resnici, je dokaz shod v Hočah, katerega se je udeležilo 6 posl. Mravljetom ter funkcionarji iz Maribora in sosesčine vred samo 16 ljudi!

1 Eden najboljših filmov, kar smo jih videli v Mariboru, je češki film Pater Vojtech, ki ga predvaja kino Union. Film je visoka pesem duhovniške žrtve. Zanimivo je, da mariborski Nemci ta film bojkotirajo, vendar so bile vse do sedanjosti predstave kljub temu bojkotu razprodane.

1 Poročila sta se v stolnici magistratni uradnik in priznani pilot ter fotometer gosp. Franjo Pivka in gđ. Marica Gaube. Mlademu paru naše iskrene čestitke!

1 Izkop otroškega trupla. Državno pravništvu je odredilo ekshumacijo trupla letos 20. sept. pri Spod. Sv. Kungoti pokopane 6 tednov stare hčerke služkinje Jožefe Jamnik, ki je obtožena, da je umorila svoje tri nezakon. otroke s strupenim cajem. Ekshumacija se je vršila včeraj ter so bili poslani dela trupla fiziološkemu zavodu v Ljubljano v preiskavo.

1 Mariborska opereta študira zabavno in melodiozno Gilbertovo delo »Noč v Kairo«.

Gledališče

Torek, 14. dec. ob 20: »Pod to goro zeleno«. Red C.

Sreda, 15. dec. ob 20: »Lopovščine«. Red B.

Klavirski večer mlade

Nade Brankovičeve

Kakor je presojanja na podlagi zunanajega dojemanja nerazumljivo nešteto pojavov človeškega življenja, tako je na isti podlagi tudi nedoumljiva izredna pianistična spretnost, kot jo obvlada mlada, komaj 13 letna Belgrajčanka Nada Brankovičeva. Ko je človek na koncertu, ki ga je ta mala pianistka izvedla te dni pri nas v mali Filharmočni dvorani, poslušal to njeno igro, je mogel samo strmeti nad tako čudežno sposobnostjo, čeprav so se mu ob tem vzbujala prav različna čustva.

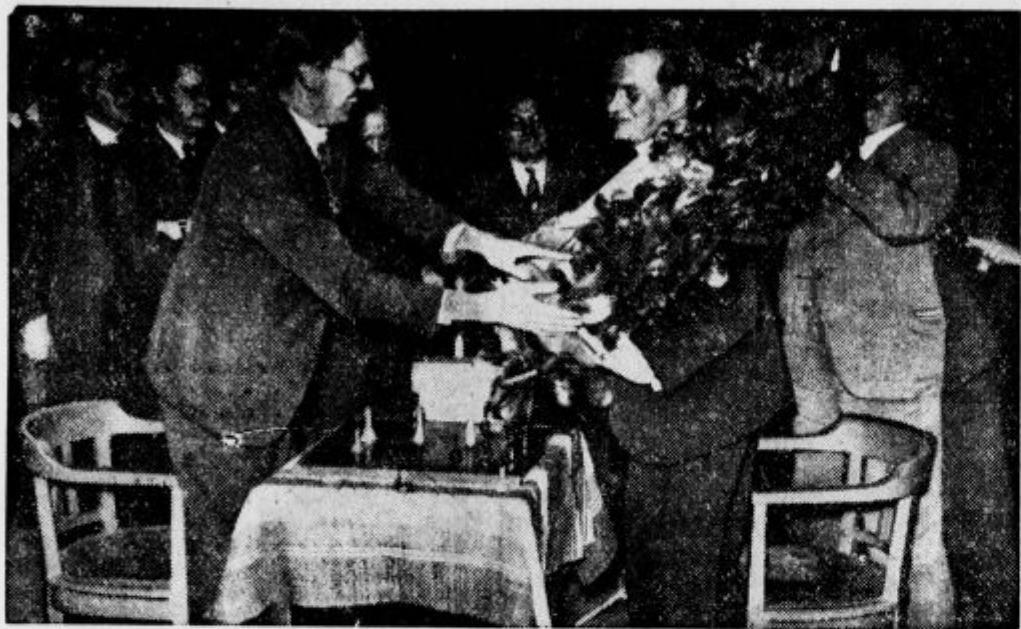
Spored (Bach-Tausig, Scarlatti, Beethoven, Weber, Schumann, Chopin, Debussy, Tajčević, Liszt) je bil po svojem značaju dovolj težak, da bi izpral odraslega, zrelega pianista. Tu pa je sedel za klavirjem otrok, ki je skoraj brez presledka z neko nepojmljivo sposobnostjo odigral ves tako ogromni spored. Neverjetna spretnost, obvladovanje izredno težkih in zapletenih prstnih zvez, moč tonskih vtisov in čudežni spomin (izvedla je vse na pamet) — vse to je zapovrstjo vzbujalo sama začudenja.

Ko pa si se mimo teh zunanjih vtisov pogledal v otroka in v njegovo igro, ti je postalo nekam tesno pri srcu. Doživel si čisto majhno, otroško dušo, ki se kakor pod ukazom tajnih sil trepetaje poglablja v te tonske oblike in jih na klavirju po različni sili tega ukaza uteleša zdaj morda slabotno tipaje, a takoj nato s tako odločno zanositostjo, kot jo zmore le dozorla človeška duševnost. Pri tem pa si jasno spoznal, da otrok sam vsega tega, kar je podal, v sebi ni doumel, temveč, da se je sam predajal igri le iz hipa v hip, a to prav na dnu s tisto otroško razpoloženo, ki ji neizpodbitno pripada to svet igrač in pravljic, če naj se prav razvije in če naj sebi in okolici v korist doživi svojo življenjsko usodo. In ko si vse to spoznal in obenem doživljal arhitektonsko nepopolnost v podajanju tako težkih in kompliciranih umetnin, se ti je pričel izmikati smisel takega koncertiranja in je obviselo nad teboj vprašanje — čemu tako obremenjevati otrokovo duševnost in zavajati njegovo tako po božje obdarjeno umetniško sposobnost? Kajti če se že vdamo v to, da otrok s tako čudežno obdarjenostjo že javno nastopa, ma mi potem edino prav, da izvaja čim bolj dovršeno umetnine, ki so njegovi duševnosti enakovredne in primerne? V. U.

Nova cerkev

Pri nas se snuje pripravljalni odbor za nov domači vodovod iz bližnje okolice. Nekateri poselniki v vasi Nova cerkev dobivajo vodo iz celjskega vodovoda, ki gre iz Vitanja skozi vas. Ta voda pa prihaja naravnikom predraga, tako da jo ne morejo uporabljati tudi za živino. Tudi je le malo številu naročnikov. Novi vodovod namerava preskrbeti dobro pitno vodo vsej okolici za ljudi in živino. Ker je studenec nad višino vasi, napeljava ne bo posebno draga, saj bo imela samo kakih 1200 m dolžino. Naš kraj trpi tudi veliko, ker nimamo še elektrike. Vsi se čudijo, kako je mogoče, da večji kraj, kakor je Nova cerkev, še nima novodobne razsvetljave, čeprav je že v neposredni bližini v Višnji vasi in Socki. — Može zdramite se že enkrat in popravite, kar so zamudili predniki. Bodi luč!

Aljehin spet na šahovskem prestolu

Dosedanji šahovski svetovni mojster dr. Euwe po odlični Aljehinovi zmagi čestita novemu mojstru.

Pred tednom je prišlo iz Haaga kratko poročilo, da je Aljehin v 25. partiji v Njemčovičevi obrambi kot črni zgodaj zgradil boljšo pozicijo, dobil v 15. potezi kvaliteto in je Euwe komaj zavlekel poraz do 40. poteze, ko je bila partija prekinjena. S tem je bilo šahovskemu svetu jasno, da je Euwe dokrajčeval in da bo šahovski prestol zopet zasedel veliki ruski umetnik v šahu dr. Aleksander Aleksandrovič Aljehin. Par dni pozneje se je Euwe vdal in prvi čestital Aljehinu k tako sijajni novi osvojitvi šahovskega prvenstva. Euwejevo kraljevanje je bilo kratko, trajalo ni niti celi dve leti.

Dne 15. decembra 1. 1935 se je moral Aljehin posloviti od šahovskega prestola, seveda že takrat s trdno voljo, da le za kratko dobo. Na ta dan je bila igrana 30. partija, v kateri je Euwe kot beli potreboval samo remis, da poviša stanje matcha 15:14 za še potrebne pol točke. Dunajski mojster Hans Kmoch pripoveduje o partiji, da je bil začetek preložen za pol ure, da bi komite mogel pomiriti množično navdušenje gledalcev. Euwe je prišel prvi, frenetično pozdravljen od publike. V zadnji minuti pred pričetkom se je pojavil Aljehin v svečani obleki, v lice sicer bled, toda z glavo pokonci kot v dnevih svoje največje slave. Publika je tudi njega pozdravila s ploskanjem, Aljehin je pa s poklonom in besedami, da ve, da pozdrav velja njegovemu nasprotniku, pozdrav odklonil. Partija se je po brezuspešnih Aljehinovih naporih, da z zmago še ohrani naslov prvaka, končala remis. Sledilo je velikansko veselje in Euwe je naenkrat postal najbolj proslavljeni mož na Holandskem. Tako je bil Euwe ustoličen in Aljehin odstavljen.

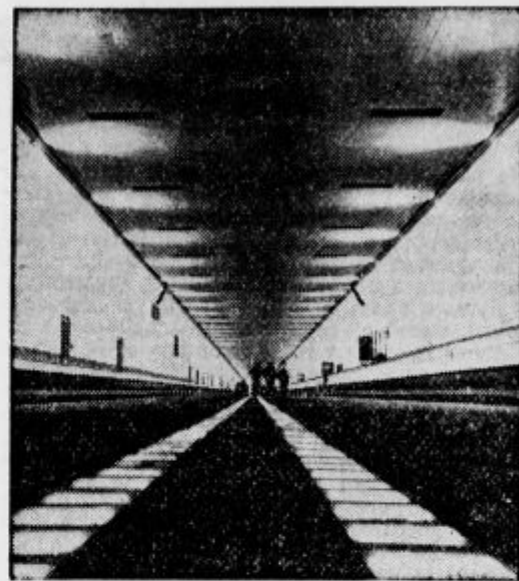
Vse to je Aljechina sicer zelo izčrpalo, ni ga pa podirilo in začel je takoj z delom, da popravi ta poraz. Vedel je, da je pogršil, ker je gledal v Euwejevo samo solidnega matematika in znanstvenika, ki ga je mogoče s paradoksi zbežati. Izguba matcha zaradi napačne ocene nasprotnika je sprejel kot dragoceno življenjsko izkušnjo, ne pa kot vzrok za resignacijo. Priznal je, da je z Euwejem zaslužen izgubil in Euwe zaslužen zmagal in sklenil v revanšnem matchu dokazati, da je bilo porazu res krivo podcenjevanje Euweja in da je on mnogo večji mojster. Ko je par mesecev po matchu z Euwejem igral več simultank v Jugoslaviji, je samo povedal, zakaj je izgubil in obljubil, da se bo potrudil, da bo pripadlo šahovsko prvenstvo zopet slovanskemu narodu, ni pa po zgledu Capablance omaloval svojega nasprotnika in navajal opravičila za poraz. Ta zdrava črta, stvarnost, je za Aljechina karakteristična in ga je pripeljala na višino, katere ni dosegel še noben drug šahist.

Rodil se je Aljehin 1. 1892 meseca oktobra v Moskvi kot sin plemiških staršev. Šah je pričel igrati zelo mlad in poročajo, da je v l. 1908 igral v Moskvi na turnirju moskovskih šahistov in dosegel prvo mesto, ter na že zelo močnem glavnem turnirju v Düsseldorfu, kjer je bil 4.—5. Naslednje leto je igral na več klubovih turnirjih v Moskvi in si na turnirju v Petrogradu priboril mojstrski naslov. Kot mojster je potem igral 1. 1910 v Hamburgu, kjer je bil 7.—8., 1. 1911 v Karlovih Varih, kjer je bil 8.—9., 1. 1912 v Stockholmu, kjer je bil prvi, in v Vilni, kjer je bil 6.—7. S temi, za tako mladega mojstra lepimi uspehi, si je Aljehin priboril priznanje in odprla se mu je pot na vse turnirje. Na teh je pred vojno dosegel lepe uspehe, pred vsem 1. 1913 v Scheveningen, kjer je bil prvi, 1. 1914 v Petrogradu, kjer je za velemojstroma Laskerjem in Capablance zasedel tretje mesto in istega leta v Mannheimu, kjer je bil po enajstih kolih na prvem mestu, toda je bil turnir zaradi izbruha vojne prekinjen. Po vojni je kot velemojster zmagal 1. 1921 na turnirjih v Fribergu, Budimpešti in Haagu, dosegel 1. 1923 prvo in drugo mesto z Bogoljubovim v Karlovih Varih, zmagal 1. 1925 sijajno v Baden-Badnu, 1. 1927 v Kečkemetu in poleg tega bil med prvimi tudi na turnirjih v Pistyanu in Londonu 1. 1922, 1. 1924 v New-Yorku, 1. 1926 na Semmeringu in 1. 1927 v New-Yorku. Njegova zmaga proti Capablanci 1. 1927 6:3 in 25 remijev ter njegovi poznejši uspehi so še dobro znani.

Ze ko je Aljehin kot mlad fant pričel igrati na močnejših turnirjih, je vzbujal občudovanje. Presenečala je vse njegova bogata fantazija in silovita energija, ki jo je pokazal pri igri, tako da je bil takoj deležen splošne hvale. Še večje občudovanje pa je vzbujal Aljehin že kot mladenič, ker se ni dal zapeljati hvale in občudovanju, ampak je ostal na trdnih tleh in popolnoma podvrnil svoj veliki talent svoji izredni inteligenci. Bil je torej že kot mladenič stvaren in je s trdnim delom neumorno pilil in brusil to, kar mu je podarila narava. Njegovo ogromno delo se lepo zrcali v popolnem poznavanju otvoritev in odlični tehniki v srednji igri in končnici. Dolgotrajno in intenzivno delo je tudi v njegovih knjigah, v katerih je na stotine mojstrskih partij raziskanih do zadnjih podrobnosti. Z delom se je Aljehin dokopal do najslabšega igralca vseh časov, tako da se ga mojstri in velemojstri boje kot demona. Razumljivo je, ker šah je poleg drugega tudi šport, da ga je gnala k temu pred vsem njegova velika častihlepnost. Ko je Aljehin 1. 1935 v matchu z Euwejem izgubil več partij in je poraze zelo resignirano prenašal, so rekli, da to ni

več Aljehin, ker Aljehin je kipek in besnel, kadar je izgubil partijo. Častihlepnosti, kot gonilni sili večine slavnih mož, je pa znal Aljehin najti res občudovanja vreden način izživiljanja.

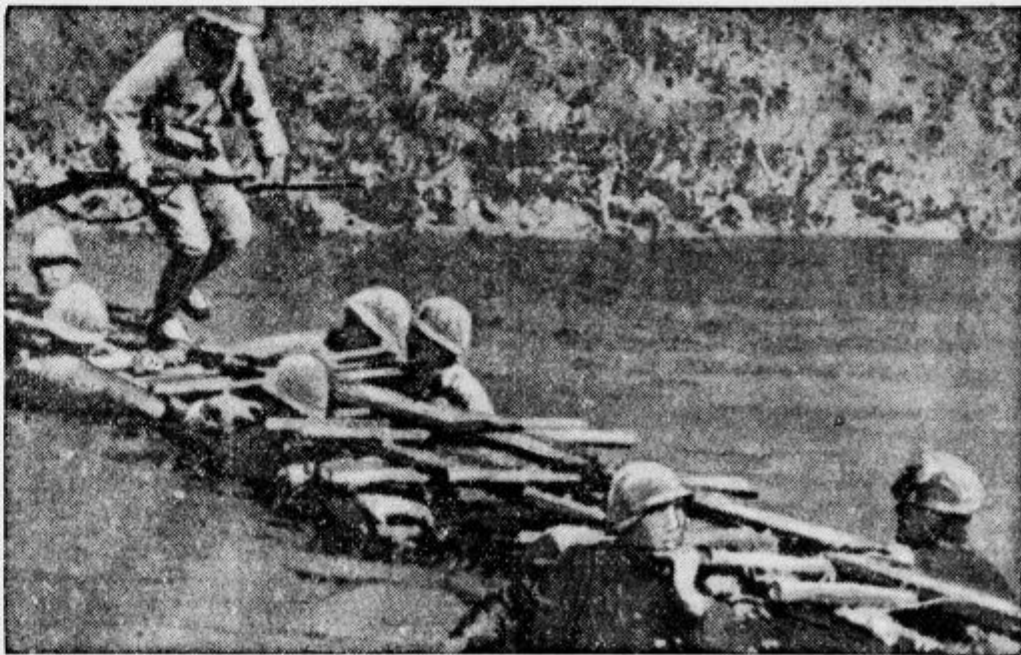
V letih po zmagi nad Capablance je dosegel Aljehin zenit svoje moči. Zmagoval je tako prepričevalno in s tako premočjo, da je bil splošno štet v najvišji razred velemojstrov, kjer ni imel tovariša. Na tak način na tako močnih turnirjih kot sta bila v San Remu 1930 in na Bledu 1931 pred Aljehinom še ni zmagal noben mojster. Aljehin več let ni imel sebi enakega. Polagoma je pa vse to kvarno vplivalo nanj in pričel je eksperimentirati v igri. Moč proti drugim tekmečem je s tem zelo padla in zopet je bilo žuti o Aljehinovih porazih. Na turnirjih Aljehin ni bil več prejšnji sigurni favorit. Ko je prišlo do matcha z Euwejem, je Aljehin igral že občutno površneje in nezdrežeje kot prejšnja leta. Euwe je vse to zelo dobro izkoristil in poučil Aljechina, da tudi njemu ni vse dovoljeno. Poučiti se je Aljehin tudi dal in je zopet začel z načinom, s kakršnim se je povzpel tako visoko. Sedaj je bilo seveda mnogo težje. S tem pa, da je Aljehin to kljub vsemu zmož, je mogoče dosegel največji uspeh svojega življenja. Spremeniti igro in način življenja je bilo delo, ki ga na Aljehinovem mestu ne bi nihče zmož. Sedaj je zopet kralj šaha in šahovskega prestola, ki ga je lahkomišljeno izgubil in z napotom zopet pridobil. Gotovo ga ne bo dal poceni iz rok. Slovani si pa smejo šteti v čast, da je najgenialnejši in najborbenejši svetovni šahovski prvak — Slovan

Podzemeljski predor pod reko so zgradili v Ameriki seveda. Predor je zgrajen pod reko Hudson ter bo vezal središče mesta New-York z mestom Weehawken v New Jerseyu. Slika nam kaže pogled skozi predor.

2000 m pod zemljo

Iz Kapskega mesta (Kapstadt) v Južni Afriki poročajo, da je geolog dr. Harold I. Harger začel kopati diamante v globlini 2900 metrov pod zemljo. To je največja globlina, ki jo je človek pri vrtanju za zemeljskimi bogastvi kdaj dosegel. S tem je dosegel vsekakor svetovni rekord. Kakor znano, je namreč Južna Afrika tista dežela, kjer najdejo največ in najlepših diamantov.

Takole japonski vojaki hite čez vse ovire. Kadar je treba prekoračiti kako reko, mostu delati pa nimajo časa, poskače v vodo nekaj vojakov, ki drže pokonci zbite lesene dele mostiča, po katerem potem hite drugi vojaki, ne da bi se zmočili.

Pariški morilec:

„Bitje iz germanske noči“

Prerekanja med nemškimi in francoskimi listi zaradi morilca Weidmanna

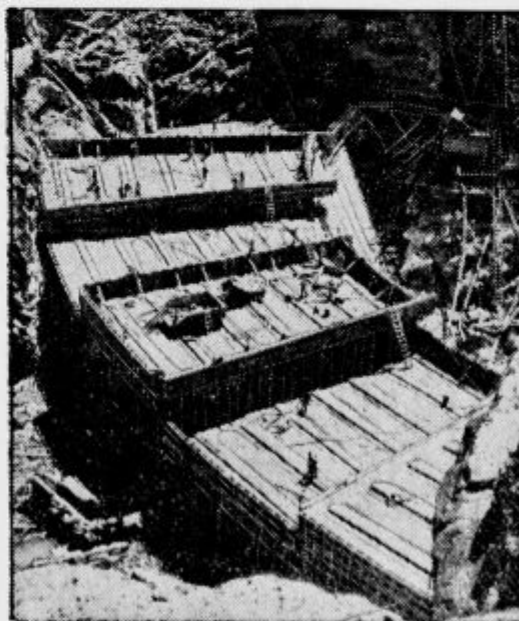
Pariška policija je nedavno prišla zločinca Evgena Weidmanna, po rodu Nemca iz Frankfurt, ki je v kratkem razdobju pol leta izvršil v samem Parizu pet roparskih umorov. Francoska javnost je zaradi tega silno razburjena in kot posledica tega večina pariških listov v uvodnih stavlja zelo neprijetna vprašanja pariški policiji. Listi se sprašujejo, kako je mogel Weidmann tako rekoč pred očmi pariške policije izvršiti kar pet roparskih umorov, zlasti še, ker je pri svojih zločinih pokazal zelo malo spretnosti in še manj previdnosti. Posebno poudarjajo listi, da gre to pot spet za inozemca, ki je mogel neovirano prekoračiti francosko mejo, dasi je bil že v domovini večkrat obsojen na težje kazni. Večina listov zahteva, da se temeljito revidira francoska zakonodaja glede inozemcev. Pričakovati je, da se bo časopisna kampanja v naslednjih dneh še bolj zaostila, kajti izkazalo se je, da je bil Weidmann le izvršilni član zločinske družbe, od katere je policija že tri člane identificirala, toda jih še ni utegnula zapreti, ker je bila te dni zelo zaposlena s razkrivanjem priprav za atentat na francoskega notranjega ministra Delbosa, ki bi se imel izvršiti v Pragi.

Bulvarni pariški tisk pa je Weidmannovo zločinsko afero zagrabil povsem z druge strani. Ti listi na tendenciozen način poudarjajo nemško narodnost zločinčeve in opozarjajo na druge nemške množstvene zločince, zlasti pa na morilca

Lindberghovega otroka ameriškega Nemca Hauptmanna. Neki list označuje Weidmannovo početje kot »tipične nemško-ameriške zločine«. »Intransigence« primerja Weidmanna s francoskim množstvenim morilecem Landrujem, pri čemer ugotavlja, da so Weidmannovi zločini mnogo hujši in bolj zavržni kakor sadistični umori Landrujevi. List govori ob tej priliki o posebnem zločinskem tipu, ki ga imenuje »bitje iz germanske noči«. Sodni poročevalec lista »Journal« gre še korak dalje in pravi, da so Weidmannovi zločini specifično nemški pojav: Nemčija ima žalosten privilegij množstvenih morilcev. Itd.

Razumljivo je, da so takšna in podobna pisanja pariških listov zelo razburila nemško javnost. Nemški listi ogorčeno zavračajo te napade na nemški narod in nemško raso. »Frankfurter Zeitung« piše med drugim, da je zelo neokusno presojati ves narod ali raso po figurah, ki so se same izločile iz okvirja človečnosti, pa najsi niso nemško ali francosko ime. Se pred kratkim so francoski državniki proglasili za svoj veliki cilj zblizanje obeh narodov in pri tem položili največje upanje na doraščajočo mladino. Kaj bo iz tega upanja, če se mladi ljudje zastrupljajo s tako ogabnim pisanjem, se sprašuje list.

★

Orjaški jez grade spet v globelih reke Kolorado v Kaliforniji. Ta novi jez bo uravnaval vodno stanje na višje ležečem jez, ki so ga čez to reko lanske leto zgradili in imenovali Boulderjev jez.

IVANHOE

Št. 6.

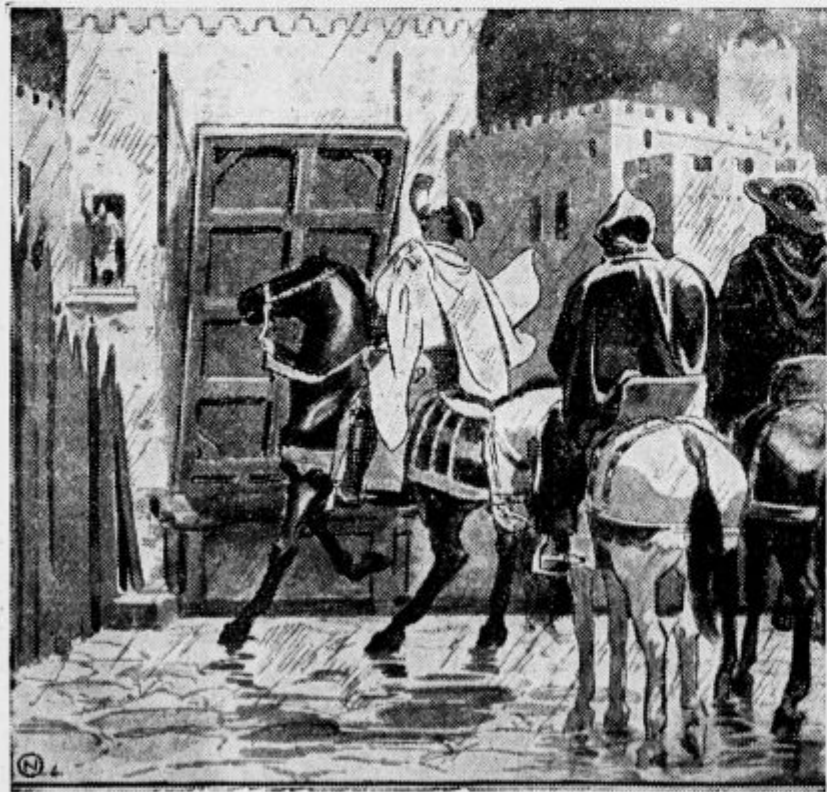
Prihod v Rotherwood

Gospodar Rotherwooda je takrat bil z izbi, zelo velikim, a nizkim prostorom. Sedel je za veliko hrastovo mizo, sestavljeno iz surove obtesane deske, ter večerjal. Cedric, Anglosas, je bil moč širokih pleč, krepkega telesa, odkritega, prostodušnega in trdega obraza. Nocoj je bil slabe volje.

»Vražja strela, kje neki se Gurt in Vamba tako dolgo mudita? Prav nič bi se mi čudno ne zdelo, ko bi ju bili odpeljali Normani ter ju vtaknili med vojske normanskih vojska! A to mi bodo ti tuji drago plačali! Naj nikar ne mislijo, da se bom od njih dal ugnati v kozji rog! Otrok nimam, in sem docela neodvisen. — Knalu bodo občutili, da je v starem Cedricu še dovolj mozga in sile! Ah, Wilfred, moj sin! Ko bi bil mogel svoj vroči pogum vsaj malo brzdati, moj dečko, pa bi tvoj oče na svoja stara leta ne sameval tako sam in zapuščen za mizolc«

Rog se je oglasil ter prekinil njegova razmišljanja. — »Hajdite! K vratom! Je velel svojim ljudem, »pa pogledjte, kaj je!«

Nekaj hipov kasneje se je vrnil hlapec in gospodarju sporočil, da zunaj pred dvigalnim mostom čakata prior Aymer in vitez Brion de Bois-Guilbert, komtur templarskega reda, z malim spremstvom ter prosita za nočjo prenočišča, ker potujeta v Ashby na turnir.

Zobna pasta lepe žene
Nič več rumenih zob. — Sijajne bele zobe boste imeli v prav kratkem času z uporabo **BOTOT** peneče paste za zobe v modro-belih črtastih tubah Din 5⁰⁰, 9⁰⁰ in 15⁰⁰.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1⁰⁰; šentovanijski oglas Din 2⁰⁰. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10⁰⁰. Mali oglas se plačuje tako pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonjska 3 mm visoka pelitna vrstica po Din 2⁵⁰. Za plemenite odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Blagajničarka

50 letna, simpatična, išče službo prodajalke, skladišnice ali manipulantinje v katerem koli ljubljanskem podjetju. — Dopolne prošnje upravi »Slovenca« pod »Blagajničarka« 500 do 600 din. 19673.

Služkinja

vajena kuhe ter vseh gospodinskih del, želim premeniti službo s 1. ev. s 15. januarjem. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Poštenje« 19674. (a)

Službodobe

Postrežnica

majhno, išče stranko blizu bolnišnice. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 19672.

UNION

Višek filmske umetnosti

»Dobrotnik človeštva«

Louis Pasteur
Film resničnih življenjskih dramatičnih dogodkov, ki so vzbujali pozornost sveta. Louis Pasteurja predstavlja Paul Muni, ki je mojstrsko podal Zolaža v filmu »VEST CLOVEŠTVA«.

Predstave ob 16⁰⁰, 19⁰⁰ in 21⁰⁰ uri

Postrežnica

za popoldne, sprejemem. — Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 19691. (b)

Poslovodja

samostojna moč, za trg. z deželimi pridelki, milniskimi izdelki in specerijami, dobi takoj nameščenje. — Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Kavčija« št. 19440.

Sirite »Slovenca«!

Prodano

Parni kotel 4 atm. XYdo prodam. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Parni kotel«. 19671 (1)

»Singer« in »Pfaff«

skoraj popolnoma novi šivalni stroji, poceni na prodaj pri »Promet«. — (Nasproti križan, cerkve)

Trgovci!

Naročite žepna celuloidna ogledalca s sliko dr. Korosca! Iščejo tudi potnike. »Etiketa«, Ljubljana poštni predal 302.

Najboljši trboveljski premog

brez prahu

koks, suha drva
I. Pogačnik
Štefličeva 5 Telefon 20-59

Gostilno

v Zagrebu na prometnem kraju, lepo urejeno ter vpeljano, prodam zaradi družinskih razmer. Vprašati: Rukavina, Opatovna št. 15.

Glasba

KLAVIRSKÉ HARMONIKÉ
DIN 480⁰⁰
ZAHTEVATE BREZPLAČEN KATALOG
MEINEL-HEROLD
ZAL. DORNOVA
SLOVENSKA
MARIBOR št. 102

V skladišču Ranzinger Masarykova 19 se poceni prodajo več vrst manjših in večjih, popolnoma novih gramofonov in plošč. Cena 600 do 900 din. Priporočljivo za gostilne. (g)

Pohištvo

20 raznih spalnic orehove in jesenove (Blumenesche) s petletno garancijo; 20 raznih kuhinj, nekaj jedilnic in gospodskih sob - prodaja najceneje tovarna Malenšek, Dravljice, »Slepi Janez«. (š)

Kupimo

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 3

Posredstva

Vila v Ljubljani zaradi družinskih razmer na prodaj. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 19584.

Kunaver Ludvik

gradbeno - strokovno obračunski posredovalec — Cesta 29. oktobra št. 6, telefon 37-33, ima napredaj večje število parcel, kompleksov, posestev, gozdov, trgovskih in stanovanjskih hiš in vil. Pooblaščen graditelj in sodni cenilec za nasvete brezplačno na razpolago. (p)

V naše hiše za naš denar
Le naše res domače praške
ADRIA

NIVEA CREME

Jaz Vam varujem kožo!

Rdeča, hrapava in razpokana koža dokazuje, da Vaša koža nima dovolj odporne sile, da je torej slaba. Zato je potrebno, da jo krepčate in sicer z NIVEO. Kajti NIVEA vsebuje »Eucerit« in prodira skozi kožne luknjice globoko v kožo, ji dovaja hrano, jo krepča in ji zvišuje odporno silo. Zato uporabljajte redno NIVEO, da bi Vam ostala koža nežna, mehka in gibčna kljub vlažnemu in hladnemu vremenu!

Denar

Hranilne knjižice

raznih denarnih zavodov, OBVEZNICE, BONE, VREDNOSTNE PAPIRJE RAZNE BANČNE IN DRUGE TERJATVE se kupujejo stalno po najvišji ceni in takojšnjemu izplačilu v gotovini Trg. ag. bančnih poslov

Alojzij Planinšek
Ljubljana, Beethovnova ulica 14-I. Telefon 35-10.

Razno

Smejali bi se radi? Pišite v drogerijo Gregorič, Ljubljana, Prešernova ulica 5, po najnovjši, brezplačni ceni humor. (r)

Zivali

Težka kobilica in dera na kolesih, 5 tonska, na prodaj. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 19650.

Poizvedbe

Rezervno kolo sem izgubil na poti Maribor-Ptuj. Pošten najditelj naj ga odda proti nagradi pri Karlu Belak, Vrtna ulica 17, Maribor.

Radio

MINERVA RADIO

Najlepši model za 1938. Njih čarobni zvok bo tudi vas navdušil. Najprimernejše božično darilo! Bogata izbira pri

Kleindienst & Posch
Maribor, Aleksandrova 44

Sprejme se sposoben

orodni ključavničar (Schnittmacher)

samostalna moč v stroki za stavbeno okovje. Ponudbe s prepisi izpričeval in navedbo zahtevkov je poslati na oglasni oddelček »Slovenca« pod »Sposobna moč« 19562.

»Slovenčeva« podružnica

Ljubljana, Turševa cesta (palača Poštni dom)

Nenadoma je danes umrl naš dobri soprog in oče, oziroma tast, gospod

IVAN HUDNIK

sprevodnik drž. žel. v pokoju

K večnemu počitku ga bomo spremlili v torek, 14. decembra ob pol 16 iz doma žalosti, Beljaška ulica 26, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 13. decembra 1937.

Marija, soproga; Josipina, hči; Adolf, Albin, Drago in Stanko, sinovi, s soprogi.

V neizmerni žalosti nas je danes, 12. decembra, za vedno zapustila naša predobra mamica, hčerka, sestra in teta, gospa

Ivanka Jeglič

roj. Avsenik

posestnica in gostilničarka v Begunjah

v starosti 45 let, previdena s svetimi zakramenti.

Pogreb nepozabne mamice bo v torek, dne 14. decembra ob treh popoldne.

Begunje, dne 12. decembra 1937.

Žalujoča hčerka in ostalo sorodstvo.

Dotrpel je naš ljubljani soprog, preskrbni oče, stari oče, brat, stric in tast, gospod

LUKA ŠETINA

dimnikarski mojster in posestnik

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo, 15. decembra ob dveh popoldne iz hiše žalosti, Jelovškova ulica št. 2, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 13. decembra 1937.

Avrelija, soproga; Rajko, sin, s soprogo in hčerko; Stana, Milena in Draga, hčerke in ostalo sorodstvo.

Zahvala

Vsem, ki ste nas ob izgubi našega predragega soproga in očeta, gospoda

Joža Tomše - Savskidol

podmaršala v pokoju

tolažili, počastili njegov spomin, ga obsuli s cvetjem in spremili na zadnji poti, izrekamo svojo globoko in iskreno zahvalo

Zemun, 13. decembra 1937

Jožeta Tomše — rodbini Pretnar in Tomše

ZDRUŽENJE DIMNIKARJEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI naznanja žalostno vest, da je njegov bivši predsednik in sedanji dolgoletni podpredsednik, tovariš

LUKA ŠETINA

dimnikarski mojster v Ljubljani

po dolgi mučni bolezni dne 13. t. m. preminul. — Pokojnega tovariša spremimo na njegovi zadnji poti na pokopališče pri Sv. Križu iz hiše žalosti, Jelovškova ulica št. 2 (Trnovo), v sredo, dne 15. decembra t. l. ob 2 popoldne. Vzorčnega tovariša bomo ohranili v častnem spominu!

UPRAVA ZDRUŽENJA